

**K R I S T U S A
J E H O C I R K E V
V P R O R O C T V E**

Ewald Frank

28. februára 1963 sa tento nadprirodzený oblak zjavil blízko hory Sunset v Arizone tak, ako to bolo kazateľovi Branhamovi dopredu ukázané vo videní 22. 12. 1962. Táto fotografia nám pripomína, že keď Kristus vstúpil na nebesia, bol vzatý v oblaku (Sk 19). On sa rovnakým spôsobom vráti (v. 11). Mohol by oblak byť znamením Jeho blízkeho príchodu? Aj keď bola táto fotografia zhotovená z veľkej vzdialenosti, podobnosť s tvárou Pána je jasne viditeľná.

Časopis *Science* vo vydaní z 19. 4. 1963 zverejnil článok o tomto fenoméne spolu s fotografiou na titulnej strane. Jeden z najväčších týždenníkov *Life* zverejnil fotografiu oblaku spolu so správou 17. 5. 1963. Vedci nedokázali fenomén tajomného oblaku vysvetliť. Oblak sa vznášal na modrej oblohe vo výške, v ktorej nie je dostatok vlhkosti, aby tam mohol vzniknúť oblak. Aké potvrdenie Všemohúceho, ktorý tak potvrdil poverenie, ktoré dal Svojmu prorokovi! Boh Pán hovoril, kto však môže počuť!

Úvod

Účelom tejto brožúry je sústrediť vašu pozornosť na Krista a Jeho Cirkev v prorockom Slove Písma. Od začiatku času Boží muži zaznamenávali sväté skutky Všemohúceho. Vydávali svedectvo o tom, čo videli, počuli a zažili. Takíto svedkovia boli v Starom i Novom zákone.

Stále žijeme v dňoch Biblie a stále máme prístup k veciam, ktoré Pán koná. Boh nie je mŕtvy, ako sa niektorí domnievajú.

Slúžil som Slovom vo viac ako 100 krajinách po celom svete a bol som pozvaný do rôznych cirkví, ako sú anglikánska, luteránska, metodistická, baptistická, letničné zbory a iné. Každý pravý Boží služobník ignoruje hranice, ktoré určujú ľudia, a vie, že Boh má Svoje deti všade. Kazatelia i zbory boli uchopené, keď im bol predložený plán spásy a Slovo bolo predstavené vo svetle naplnenia biblického proroctva.

Medzinárodne orientované služby rôznych denominácií pripúšťajú a vyznávajú, že William Branham bol v našej generácii Bohom použitý spôsobom, ktorému sa nič nevyrovná. Niektorí sa snažia zľahčovať jeho službu s úmyslom zničiť jeho Bohom daný vplyv medzi ľuďmi. Nemôžu zaprieť, že bol mocným prorokom, ale varujú pred jeho biblickými učeniami. To nedáva zmysel. Horká a sladká voda nemôžu plynúť z toho istého prameňa.

Hlavný prorok je vidiaci, ktorý má božské zjavenie Slova a je od svojho narodenia určený k mimoriadnemu účelu (Jer 1:5).

Inšpirované kázania tohto pokorného Bohom poslaného muža ožiarili Slovo novým svetlom. Budete prekvapení duchovnými a časovo aktuálnymi informáciami, ktoré obsahujú. Niektorým sa bude zdať, že niečo z toho je ťažké porozumieť, ale tak to bolo dokonca i v časoch apoštolov (2Pt 3:16).

Neučení a neupevnení ľudia zneužívali určité výroky ku svojmu vlastnému zatrateniu. Preto je najdôležitejšie usporiadať všetky učenia so Svätým Písmom a určiť Bibliu za svoju absolútnu autoritu.

Prosím, čítajte túto brožúru pod modlitbou. Nech vám jej obsah pomôže lepšie porozumieť celému plánu spásy, aby ste milovali Pána Ježiša Krista viac ako kedykoľvek predtým. **Nesúďte podľa toho, čo konajú alebo hovoria ľudia! Buďte si vedomí vážnosti svojho rozhodnutia. Uistite sa, že je správne!**

Boh vám bohato požehnaj.

Autor

Kristus a Jeho Cirkev v prorocetve

Toto je skutočne úžasné obdobie histórie ľudstva. V každej oblasti boli učinené nové objavy. Bol dosiahnutý úžasný pokrok a to, čo bolo neuveriteľné, sa stalo skutočnosťou. Nič sa viac nezdá nemožným. Táto generácia bola svedkom prechodu od doby konských povozov do vesmírneho veku. Každý sa snaží držať krok s dobou. Vynára sa však veľká otázka: Držíme krok s vecami kráľovstva Božieho? Ako je to s pokrokom v duchovnej oblasti? Pokročili sme, keď pokročil Svätý Duch v čase, keď nás Pán chce vziať do najvyšších výšin?

Možno si kresťan – si vďačný za to, čo Boh konal v minulosti. Možno dokonca vzhliaďaš v očakávaní toho, čo bude konať v budúcnosti, ale životne dôležitá otázka je: uvedomuješ si, čo koná Svätý Duch teraz, keď je Nevesta Krista vedená k dokonalosti?

Cirkev Ježiša Krista bola založená v deň Letníc, keď Boh sám určil vzor pravého kresťanstva skrze udelenie moci pohanom. On neuzná nič iné, len Svoje Slovo. Každý jednotlivec a každý zbor musia porovnať svoje učenia a svoje základy viery a prežitia s učeníami prvotnej Cirkvi. Každý veriaci mal osobné nadprirodzené prežitie s Kristom a bol Svätým Duchom ustanovený v Cirkvi za Božieho syna a dcéru.

Žiaľ, musíme povedať, že aj keď mala Cirkev taký slávny začiatok, postupne do radov spasených vstúpila telesnosť. Ľudia začali byť chladní a formálni a začali učiť svoje vlastné vyznania viery a prázdne doktríny. S postupom času vstúpila vlačnosť a väčšina kresťanstva začala odstupovať od cesty svetla a znížili sa k duchovnej temnote. Boh však nad tými Svojimi bdie. On v každom zo siedmich cirkevných období poslal posla, aby nanovo zapálil Boží oheň. Mocný Svätý Duch pôsobil v ich strede a viedol ich do zaslúbeného slova hodiny.

„Ale my, bratia, sme ako Izák, deťmi zaslúbenia.“ (Gal 4:28) Deti zaslúbenia prijímajú Slovo zaslúbenia a sú zapečatené Duchom zaslúbenia (Ef 1:13).

V uplynulých dobách boli prebudenia, ktoré zasiahli národy, časom obcerstvenia od Pána, ktorý obrátil pozornosť Svojich detí k samotnému naplneniu zaslúbeného Slova. Viera Abraháma a všetkého jeho potomstva vždy spočívala na zaslúbeniach, ktoré Boh učinil.

On vždy milostivo viedol tých Svojich a určoval ich cestu. Dokonca aj počas temného stredoveku boli schopní obstáť počas hrozného prenasledovania a mučenia, pretože Boh bol s nimi. S vďačnými srdcami

môžeme hľadiť späť na dni reformácie a na prebudenia, ktoré nasledovali, v ktorých Boh viedol Svojich vlastných krok za krokom do jasnejšieho svetla. Nemôžeme však ostať stáť pri žiadnom z minulých navštívení, z ktorých povstalo mnoho rôznych denominácií. Boží Duch nikdy neostane v závorách obmedzení nejakej organizácie. On pokračuje vpred a zjavuje Svoju moc uprostred všetkých pravých veriacich, až kým nie sú vytvarovaní do požehnanej podoby Pána Ježiša Krista. On sa vráti pre Nevestu Slova bez poškrvny a vrásky.

Na prelome storočí nastalo mocné vyliatie Svätého Ducha a Božím deťom boli navrátené dary. Po celej zemi ľudia prežili čas duchovného občerstvenia z výsosti. Starší ľudia v každej krajine môžu vydať svedectvo o tomto mocnom navštívení všemohúceho Boha. Ale ani po tomto období On tých Svojich nezanechal. Mnohí sú stále živým svedectvom mocnej spásy a prebudenia s uzdravovaním, ktoré nasledovalo po druhej svetovej vojne. V Jeho úžasnej milosti a láske Pán usvedčoval Svoje deti skrze Svätého Ducha, aby pritiahol ich pozornosť k zasľúbenému Slovu pre náš čas. Podľa Jeho Slova chcel osvetliť podrobnosti Svojho večného plánu a odhaliť veľké tajomstvá skryté počas vekov.

Toto posledné hnutie začalo pod priamym poverením všemohúceho Boha, ktoré bolo dané Williamovi Branhamovi v máji 1946. Jeho jedinečná a mimoriadna spásna a uzdravujúca služba zapôsobila na veľké masy ľudí. Pán sám evanjelium potvrdil pred očami stoviek a tisícok ľudí po celej zemi. Keď však boli vyučované pravé biblické učenia, neboli tieto masy ľudí ochotné prijať ich. Bolo zrejmé, že ich zaujímali chleby a ryby. Skupina prvých nasledovníkov Krista sa opäť zúžila a len malá časť prijala prorockú službu v jej celistvosti a poznala deň a jeho poslanstvo – oni sú pripravení nasledovať Pána, kamkoľvek by ich viedol.

Odo dní apoštolov nebolo Božie Slovo kázané vo svojej plnosti tak, ako to bolo v tomto prebudení znovunapravenia. Ježiš Kristus zjavil Svoju moc a dokázal, že je Ten istý včera, dnes a naveky v pravom zmysle slova. Tí z vás, ktorí dostali privilégium žiť v tomto poslednom cirkevnom období, videli svetlo a boli privedení von z duchovnej temnoty. Nevesta Slova, tí Boží vyvolení, sa pod vedením Svätého Ducha vracia späť k pôvodným biblickým učeniám.

V tomto okamihu sme dosiahli posledné dni úplného znovunapravenia Cirkvi živého Boha, ako to bolo zasľúbené v Joelovi 2:25: „A nahradím vám roky...“ Skutky apoštolov 3:21 jednoducho hovoria,

že nebesia musia prijať Krista „až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov od veku.“ (Sk 3:21) Ježiš Kristus sa vráti pre Nevestu dokonale prinavrátenu k Jeho Slovu.

Vždy, keď Boh poslal duchovné prebudenie, Jeho ľud dbal na božské volanie a oddelil sa od všetkej neviery, ľahostajnosti a formalizmu. Pohli sa vpred, tak ako Svätý Duch viedol.

Nikdy predtým v histórii sa nediali evanjelizačné a náboženské aktivity v takom veľkom rozsahu ako dnes. Nikdy sme nemali prostriedky a možnosti, ako máme teraz, ale nikdy taktiež nebolo také ťažké nájsť správnu cestu, pretože to správne a prevrátené je v týchto posledných dňoch tak blízko pri sebe. Ježiš povedal v Matúšovi 24:24, že na konci časov bude zvod taký veľký, že dokonca aj vyvolení by boli zvedení, ak by to bolo možné. Vďaka buď Bohu za to, že to nie je možné.

Počujeme veľmi veľa o Kristu a Cirkvi, ale kde Ho môžeme nájsť tak, ako ho predstavuje Biblia? Kde je Cirkev, ktorú nám opisuje Písmo? Netvrdí snáď každá kresťanská denominácia, že ona je tou Cirkvou? Neprivlastnili si všetky náboženské aktivity meno Ježiša Krista? Každý tvrdí, že má pravdu, ale samotné to tvrdenie ešte nedáva za pravdu nikomu. V Božích očiach existuje len jedna jediná pravá Cirkev – miesto prebývania Najvyššieho, „*dom Boží, ktorým je Cirkev živého Boha, stĺp to a pevná postáť pravdy.*“ (1Tm 3:15) Je len „*jeden Pán, jedna viera, jeden krst*“ (Ef 4:5). Všetky údy tela Ježiša Krista sú navzájom a s Ním spojené (1Kor 12:12). Všetci sa musíme zdržať akéhokoľvek vlastného výkladu a nechať Božie slovo hovoriť samo za seba. Skryté tajomstvá sú odhalené a prinesené na svetlo skrze prorockú službu v našom čase. Uvedomujeme si, že príchod Pána Ježiša Krista je veľmi blízko a nemôžeme si dovoliť počúvať mnohé hlasy, ktoré nás obklopujú. Musíme počúvať a byť poslušní volaniu dobrého Pastiera, ktorý volá Svoje ovce, aby ho nasledovali. „*Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom Slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie*“ (Mt 4:4) – nielen niektoré úseky, ktoré sa hodia do nášho vlastného konceptu, ale každé Božie Slovo.

Až dodnes je Biblia jedinou autoritou a vodidlom vo všetkých duchovných veciach. Keď sa zaoberáme slovom proctva, vstupujeme na svätú pôdu. Vyzujte si svoju obuv, keď hovorí Pán.

Kristus v Jeho rôznych podobách

Božie Slovo predstavuje Pána Ježiša Krista v Jeho mnohých rôznych úradoch a tituloch, keď sa zjavuje v pláne spásy. Vidíme ho ako *Božieho Baránka*, ktorý sníma hriechy sveta (Jn 1:29). On je *Najvyšší kňaz*, ktorý vstúpil do svätyne so Svojou vlastnou krvou (Žd 9:11–12). On je *Prostredníkom* medzi Bohom a človekom (1Tm 2:5) – je *Prímluvca*, ktorý sa za nás prihovára (1Jn 2:1). On je *Lev z kmeňa Júdu* (Zj 5:5), *Kráľ kráľov*, *Pán pánov* (Zj 19:16). On je *pre veriacich všetko vo všetkom*, *Boh zjavený v tele* (1. Tm 3:16). On je *Boží Syn*, *Syn človeka* a *Syn Dávidov*.

Štyri evanjeliá opisujú život Krista, Jeho službu a utrpenie, Jeho smrť, slávne zmŕtvychvstanie a požehnané nanebovstúpenie. On tých Svojich vykúpil na kríži Golgoty vyliatím Svojej svätej krvi. V deň Letníc sa vrátil vo forme Svätého Ducha a zaujal príbytok v tých, ktorých vykúpil. Odvtedy skrze nich pôsobí a koná rovnaké skutky, aké činil počas Svojej pozemskej služby. On potvrdzuje kázanie Jeho Slova sprievodnými znameniami (Žd 2:4).

Prvotná Cirkev „*zotrúvala v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách.*“ (Sk 2:42) Môžeme my povedať to isté? Oni si uvedomili, že apoštolovia boli inšpirovaní písať a hovoriť pod vedením Svätého Ducha. Môže byť to isté povedané o nás ako jednotlivcoch a o Cirkvi, ku ktorej patríme?

Listy apoštolov opisujú fungovanie a poriadok Cirkvi. Podľa listu Efežanom 4:11 a 1. Korinťanom 12:28 dal Boh do Svojej Cirkvi apoštolov, prorokov, učiteľov, evanjelistov a pastierov. Tieto služby sú Bohom dané ku napomínaniu a ku zdokonaľovaniu tela Kristovho. On tiež do Cirkvi vložil duchovné dary k jej budovaniu a vzdelávaniu (1Kor 12:4-11). Každý pravý úd tela Krista prináša ovocie Svätého Ducha (Gal 5:22-26). Nech je každému zrejmé, že celé Božie Slovo stále platí.

Slovo nám dáva jasné a presné informácie o všetkých službách, učeniach a nariadeniach v Cirkvi. Nikto sa nemusí nechať zavádzať. Každý, kto si želá konať, čo je správne, môže nasledovať pravý biblický vzor. Dokonalosť môže byť dosiahnutá len poslušnosťou všetkým základným učeniám Biblie. „*Preto zanechajúc počiatky učenia o Kristu nesme sa k dokonalosti...*“ (Žd 6:1)

Prorocké hľadisko Krista a Jeho Cirkvi je veľmi dôležité, obzvlášť v čase, ako je tento, keď sa napĺňa biblické prorocktvo. Prirodzene, mohli by sme hovoriť o súčasnej chaotickej svetovej situácii, znameniach

času konca, o Izraeli a mnohých iných témach. Sme vďační všemohúcemu Bohu, ktorý dodržal Svoje zaslúbenia dané Židom rovnako ako so Svojou Cirkvou. Každý pravý veriaci hľadá na Izrael s láskou bez ohľadu na vzťah a postoje krajiny, v ktorej žije. Izraelský národ aj jeho prežitie je samo o sebe zázrakom. „*Počujte Slovo Hospodinovo národy, a zvestujte to ďaleko na ostrovoch a recte: Ten, ktorý rozptýlil Izraela, ho zase zhromaždí a bude ho strážiť ako pastier Svoje stádo.*“ (Jr 31:10)

Boh na Izrael iste nikdy nezabudne a dodrží všetky Svoje dobré zaslúbenia pre prirodzené semeno Abraháma, až kým sa Jeho úmysel s nimi nestane realitou. V tejto generácii prebiehajú paralelne dve veci – **zhromažďovanie Židov zo všetkých národov a vyvolanie nevesty Krista von zo všetkých organizácií**. Všetko teraz dosahuje svoj vrchol v naplnení proroctiev. Čoskoro príde konečné víťazstvo a Najvyšší bude oslávený. Je úžasné poznať, akým spôsobom je Nevesta pripravovaná predtým, ako nastane vytrhnutie. Potom sa Duch Pánov pozdvihne od pohanov a Pán sa zjaví Svojim bratom, Židom (Zach 13).

Aby sme získali celkový náhľad na Krista a Jeho Cirkev v proroctve, musíme sa obrátiť na knihu proroctva, Zjavenie Ježiša Krista. Praví kresťania vždy zachovávajú vyvážený prístup k Písmu a poznávajú každé Slovo v správnej súvislosti.

Štyri evanjeliá zobrazujú hlavne život Krista od Jeho narodenia až po Jeho nanebovstúpenie. Listy apoštolov obsahujú všetky učenia a pokyny pre novozákonnú Cirkev. Podobným spôsobom ukazuje kniha Zjavenia Ježiša Krista ako Syna človeka v strede siedmich zlatých svietnikov. Pánovi sa v našom čase zaľúbilo otvoriť Slovo proroctva.

Ján mal tú prednosť nahliadnuť do všetkých vecí, ktoré sa mali stať, až kým čas nepominie do večnosti. Musíme všetky veci správne zaradiť, a keď vidíme ich naplnenie, vidieť ich v ich správnej perspektíve vo svetle Božieho svätého Slova.

Zjavenie začína mimoriadnym požehnaním: „*Blahoslavený, kto číta, a tí, ktorí čujú Slová tohoto proroctva a ostrihajú to, čo je napísané v ňom, lebo čas je blízko.*“ (1:3) Končí tým najväznejším napomenutím, ktoré musíme veľmi, veľmi starostlivo zvažovať: „*Lebo ja osvedčujem každému, kto čuje slová proroctva tejto knihy, že keby niekto pridal k tomu, na toho Boh pridá rân, napísaných v tejto knihe; a keby niekto odňal zo slov knihy tohoto proroctva, tomu odníme Boh jeho diel z knihy života a z toho svätého mesta a z toho, čo je napísané v tejto*

knihy.“ (Zj 22:18-9) Tieto slová hovoria o úplnom odlúčení od Pána a večného života.

Počas cirkevných období čítali ľudia poslednú knihu Biblie, ale neboli schopní týmto veciam porozumieť, pretože prorocké tajomstvá ostávajú skryté dovtedy, kým nepríde čas ich naplnenia. Je smutné, že musíme povedať, že kazatelia a iní ľudia podľa vlastného uváženia vykladali veci, ktoré sú v evanjeliách, listoch apoštolov a prorockých písmach namiesto toho, aby zostali pri tom, čo bolo skrze Svätého Ducha zjavené.

Tak, ako sa to dialo pri prvom príchode Krista, keď teológovia podávali svoje vlastné názory namiesto toho, aby jednoducho čakali a sledovali naplnenie biblického proroctva samotného, tak sa to deje aj dnes. Kazatelia a zbory sú tak zakorenené vo svojich spôsoboch a učeniach, že viac nemajú miesto pre duchovné zjavenie. Výklady a interpretácie prorockých tém Božieho svätého Slova spôsobili medzi veriacimi mnoho zmätku. Biblické proroctvo je napísané tak, aby nám dopredu oznámilo, čo má Boh v úmysle konať. Nenecháva žiadny priestor pre špekulácie, musí byť rozpoznané, keď sa naplní.

Dbajme rady Petra, ktorú nám dáva pod inšpiráciou Svätého Ducha: *„...vediac najprv to, že niktoré proroctvo Písma nedeje sa z vlastného rozlúštenia budúcnosti.“* (2Pt 1:20)

Videnie na ostrove Patmos

Keď bol Ján na ostrove Patmos, bol v Duchu vzatý a videl prorockú časť plánu spásy v symboloch. Boli mu ukázané cirkevné obdobia a to, čo sa stane až do času konca. Dokonca videl nové nebesia a novú zem.

Svedčí: *„Bol som v Duchu v deň Pánov...“* (Zj 1:10). Niektorí ľudia si myslia, že deň Pánov je sobota, iní tvrdia, že to je nedeľa. Oba pohľady sú telesné výklady. 24-hodinový deň nepripadá do úvahy, pretože Ján bol vo vyhnanstve na ostrove Patmos dva roky.

Biblia opisuje deň Pánov jasne. Je to časový úsek, ktorý začína potom, čo *deň milosti a spásy* skončí. Začína súdmi nad všetkými národmi, ktoré sa zhromaždia proti Jeruzalemu: *„Hromady, hromady zhromaždiť v údolí rozhodnutia! Lebo je blízko deň Hospodinov v údolí rozhodnutia. Slnce a mesiac sa zatmujú a hviezdy spracú svoj lesk. A Hospodin bude revať zo Sionu a z Jeruzalema vydá Svoj hlas,*

a budú sa chvieť nebesia i zem, ale Hospodin je útočišťom Svojomu ľudu a pevnosťou synom Izraelovým.“ (Joel 3:14-16)

Prvé tri kapitoly Zjavenia hovoria o veciach, ktoré sa týkajú novo-zákonnej Cirkvi – obdobie známe ako *deň spásy a deň milosti*. „*Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia!*“ (2Kor 6:2b) Tak, ako *deň spásy* začal i končí mocným zjavením Božej moci ku spásu, tak isto **deň Pánov** začne a skončí mocným zjavením Božej moci vo víťazstve nad Jeho nepriateľmi.

Čas milosti trvá, až kým Nevesta Ježiša Krista nedosiahne dokonalosť a nebude vzatá do slávy. Boh stvoril svet počas šiestich dní a siedmeho dňa odpočinul (2M 31:17). Čoskoro sa naplní šesťtisíc rokov a začne siedmy deň, **deň Pánov**. „*Ale to jedno, milovaní, nech nie je skryté pred vami, že jeden deň je u Pána ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň.*“ (2Pt 3:8) Niektorí ľudia fanaticky veria, že každý, kto koná bohoslužbu v nedeľu, má znamenie šelmy. Každý musí byť mimoriadne opatrný, aby takým osudným a ničivým výrokom nevykladal Sväté Písmo prevrátené. Trúfol by si snáď niekto povedať, že Kristus mal znamenie šelmy, pretože sa stretol so Svojimi učeníkmi v prvý deň týždňa (v nedeľu)? „*A keď bol večer toho dňa, prvého dňa týždňa, a dvere, kde boli učeníci zhromaždení, boli zamknuté zo strachu pred Židmi, prišiel Ježiš a zastal si do prostriedku a povedal im: Pokoj vám!*“ (Jn 20:19) Opätovne sa zjavil o týždeň neskôr, keď boli Jeho učeníci opäť zhromaždení (v. 26). Môže niekto povedať, že prví kresťania mali znamenie šelmy, pretože slávil bohoslužby v nedeľu? „*A v prvý deň týždňa, keď sme sa zišli lámať chlieb, Pavel hovoril s nimi...*“ (Sk 20:7) Pavol dokonca odložil zbierku pre svätých na deň po sobote: „*V každý prvý deň týždňa nech jeden každý z vás uloží u seba odkladajúc podľa toho, ako sa komu darí, aby sa nerobili zbierky, vtedy keď prídem.*“ (1Kor 16:1-2)

Židia mali sláviť sobotu: „*Preto budú synovia Izraelovi (nie pohania!) ostríhať sobotu tak, aby svätili sobotu po svojich pokoleniach večnou zmluvou. Je to znamením medzi mnou a medzi synmi Izraelovými (nie pohanmi) na veky...*“ (2M 31:16-17a)

Vždy, keď Pán Ježiš Kristus alebo apoštoli kázali Židom, bolo to v sobotu, pretože to bol deň, v ktorý slávil Židia bohoslužby. Kresťania si však ctili deň vzkriesenia, ale neboli obmedzení na určitý deň, ako Židia. Všetci praví učeníci Ježiša Krista majú pokoj s Bohom a vstúpili

do pravého „sobotného pokoja“. Tento pokoj sa netýka len jedného dňa týždňa, nie, je to večný pokoj!

Historické záznamy ukazujú, že pápežský systém vydal dekrét vyhlasujúci, že nedeľa má byť jediným dňom bohoslužby pre Židov i kresťanov. Kresťania sa zhromažďovali v tento deň odo dní apoštolov. Aké hrozné dôsledky mal tento príkaz na Židov, si však nikto nedokáže predstaviť! Rímska cirkev ich obvinila, že sú vinní smrťou Krista a adresovala proti nim tento autoritatívny výrok. To malo za následok, že trpeli prenasledovaním, vyhrážali sa im, boli mučení a vraždení. Spravodlivý Boh nebies jedného dňa tento krutý skutok pomstí!

Boh má Svoju cestu so Židmi a má taktiež Svoju cestu s pohanmi. Sobotu Boh dal ako znamenie Jeho zmluvy s Židmi a Cirkev z pohánov slávi vzkriesenie Pána Ježiša Krista. Boh nikdy nemal v úmysle, aby Židia dodržiavali nedeľu a taktiež pohanom nebolo povedané, aby dodržiavali sobotu.

Niektorí ľudia dokonca veria, že dodržiavanie soboty je Božou pečaťou. To nemá žiadny biblický základ. Biblia hovorí veľmi prosto o tom, čo je Božou pečaťou – je ňou pečať Svätého Ducha. Tí, ktorí počúvali kázania brata Branhama, museli jasne porozumieť, čo je Božia pečať a takisto čo je znamením šelmy.

Žatva novozákonnej Cirkvi bola ukázaná ako tieňový obraz skrze obetovanie snopu prvotiny, ktorý vznášali pred Pánom ráno po sobote (3M 23:10-11). Deň Letníc, 50. deň, taktiež pripadol na sobotu (3M 23:15-16). Sobota bude dňom slávenia aj počas tisícročného kráľovstva: „*A stane sa, že od mesiaca do mesiaca a od soboty do soboty bude prichádzať každé telo, aby sa klaňalo predo Mnou, hovorí Hospodin.*“ (Iz 66:23)

Diskusie a hádky o jedlách a nápojoch alebo dodržiavaní dní nikoho nebudujú. „***Teda nech vás nikto nesúdi pre pokrm alebo nápoj alebo pre nejaký sviatok alebo novmesiac alebo pre soboty, čo všetko je tōňou budúcich vecí...***“ (Kol 2:16-17)

Ján bol v Duchu vzatý pre oveľa väčší účel ako len našu oslavu 24-hodinového dňa. On videl celý časový úsek a dôležité veci, ktoré sa mali stať. Ten istý úžasný Svätý Duch, ktorý tieto veci zjavil Jánovi, ich teraz zjavil skrze prorockú službu.

„Aby ukázal Svojim služobníkom...“

Všemohúci Boh nikdy neprestal dávať Svojmu ľudu jasné inštrukcie prostredníctvom Svojich poslov, služobníkov a prorokov, ktorých posielal so Svojím mimoriadnym Slovom pre ich čas. Ak ľud vo svojej hojnosti zabudol na Pána a neputoval po Jeho cestách, poslal Boh zvesť varovania, predtým ako prišli súdy: „*A posielal k nim prorokov, aby ich navrátili k Hospodinovi a svedčili proti nim, ale nepočúvali. ... Takto hovorí Boh: Prečo prestupujete prikázania Hospodinove? Nepovedie sa vám dobre! Lebo preto, že ste opustili Hospodina, opustí aj On vás!*“ (2Pa 24:19+20b) Božie súdy sú opäť na spadnutie. Aká zvesť zaznieva teraz, predtým ako udrú?

Rád by som obrátil vašu pozornosť na knihu prorocstva – Zjavenie Ježiša Krista, v ktorom Pán zaslúbil: „*že ukáže Svojim sluhom, čo sa musí udiať naskore...*“ (Zj 1:1) Tieto prorocké posolstvá boli poslané, aby napravili ľud a priviedli ho späť k Bohu. Úspech alebo zlyhanie vášho vlastného duchovného života závisí na tom, akú hodnotu dáte Pánovmu Slovu. Svätý Duch vo vás vždy spôsobí, že na zaslúbené Slovo poviete „Áno“ a „Amen“.

Slovo „služobníci“ je v množnom čísle a ukazuje v prvom rade na sedem poslov v pravej ruke Pánovej, ktorí mali prijať prorocké zjavenia Slova skrze Svätého Ducha počas siedmich cirkevných období.

Fakt, že Pán poslal k Jánovi Svojho anjela, ukazuje dôležitosť obsahu poslednej knihy Biblie. „*On pošlúc ho po Svojom anjelovi ukázal v znameniach Svojmu sluhovi Jánovi...*“ (Zj 1:1b) Boh má Svojich anjelov v nebi a Svojich poslov na zemi, aby oznámil veci, ktoré sa musia stať.

Nie každý úd Kristovho tela môže byť Božím služobníkom, ku ktorému prichádza Slovo Pánovo a ktorého služba je priamo spojená s Božím hlasom, ale každý **musí počuť na hlas Jeho Slova**. Boh berie niekoho podľa Svojho vlastného výberu, aby bol svedkom toho, čo videl a počul. Ján „*...svedčil Slovo Božie a svedectvo Ježiša Krista a všetko, čo videl.*“ (Zj 1:2) Tak ako služobníci a proroci v minulosti, aj on videl videnia a prijal Slovo skrze zjavenie. Je obrovský rozdiel medzi známosťou Slova, ktorú môžeme postupne nazhromaždiť, a zjavením Ježiša Krista, ktoré môže byť prijaté len skrze Svätého Ducha. Len vtedy sa pre nás Slovo stane Duchom a životom.

Je veľký rozdiel medzi človekom, ktorý hovorí o Kristu, a Kristom hovoriacim skrze proroka, ktorý má to „*Tak hovorí Pán!*“ Pavol, veľký apoštol, vyznáva: „*...lebo som ho ani ja neprijal od človeka ani ma*

nemu nenaučil človek, ale som ho dostal skrze zjavenie Ježiša Krista.“
(Gal 1:12)

Hlas ako trúba

Vždy, keď povstala mimoriadna príležitosť a malo sa stať niečo mimoriadne, zaznela trúba, zvolávajúca ľud k sviatku alebo oznámeniu. Keď Boh Pán zostúpil na hore Sinaj, aby sa stretol so Svojím prorokom Mojžišom, ktorý mal prijať Jeho Slovo pre izraelský ľud, *„vrch Sinaj sa celý kúrnil, pretože naň zostúpil Hospodin v ohni, a jeho kúr vystupoval ako kúr pece, a triasol sa celý vrch, veľmi. A kým zvuk trúby veľmi mohutnel, viac a viac, Mojžiš hovoril, a Boh mu odpovedal hlasom.“* (2M 19:18-19)

V dňoch Jozueho zaznela trúba, keď sedem kňazov vzalo sedem trúb a kráčalo pred archou zmluvy, v ktorej bolo uschované Pánovo Slovo (Jozua 6).

Božia trúba zaznie vtedy, keď je On pripravený hovoriť. Taká trúba vystriha Jeho ľud, aby počul Jeho hlas, prijal Jeho Slovo a prežil víťazstvo. Takýto zvuk trúby bolo opäť počuť v našej generácii a bude ho počuť v Izraeli v čase ich zhromaždenia.

Písmo nám hovorí, že Božie tajomstvo bude dokonané v deň hlasu siedmeho anjela, ako to zjavil Svojim služobníkom a prorokom (Zj 10:7). Už sme ukázali, že anjel je posol, ktorý má pre ľud zvesť od Boha. Pod zvukom hlasu siedmeho anjela bude Božie tajomstvo dokonané, tak, ako to bolo zjavené Jeho služobníkom, prorokom.

Majme na mysli, že slovo „prorok“ má dvojité významy. V novozákonnej Cirkvi boli apoštoli, proroci, učitelia atď., ale vždy, keď sa malo stať na zemi niečo výnimočné, poslal Boh významného proroka, aby to oznámil.

V zbore v Antiochii boli niekoľkí proroci a učitelia (Sk 13:1): *„A v tých dňoch boli prišli proroci z Jeruzalema do Antiochie. A jeden z nich, ktorému bolo meno Agabus, vstal a predzvestoval znakmi skrze Ducha, že bude veľký hlad po celej zemi, ktorý aj potom bol za cisára Klaudia.“* (Sk 11:27-28)

Taký prorok môže predpovedať udalosti osobného významu alebo okolností. Agabus taktiež prorokoval a predpovedal, čo sa stane Pavlovi (Sk 21:10-11). Na základe 1. Korinťanom 14:29 majú v zbore hovoriť dvaja alebo traja proroci a ostatní posudzovať.

Keď povstane významný prorok – vidiaci, tak je hovorcom všemožného Boha, ktorý vyslovuje Slovo duchovného zjavenia a ukazuje predpovede týkajúce sa prorockej časti spásneho plánu. Takého proroka musíme počúvať a veriť mu, nie ho posudzovať. Vo svojom čase bol len jeden Enoch, jeden Abrahám, jeden Mojžiš, jeden Noe, jeden Eliáš, jeden Ján Krstiteľ a jeden Pavol. Takých prorokov nikto nemusel posudzovať, pretože mali to „Tak hovorí Pán!“

V prvom cirkevnom období boli apoštoli, proroci, učitelia atď., ale Pavlovi, prorokovi-poslovi, bolo dané, aby veci vyložil Cirkvi. V 1. Korintianom 14:37 píše: „*Ak niekto myslí o sebe, že je prorok alebo duchovný, nech pozná dobre, čo vám píšem, že sú to prikázania Pánove.*“ Ktokoľvek je skutočne Bohom povolaný do jedného z piatich úradov z listu Efežanom 4:11, prijme pravé Slovo Pánovo, ktoré prichádza skrze Bohom poslaného posla.

V každom zo siedmich cirkevných období žili muži, ktorí boli veľkí v očiach ľudí – bez pochyby boli Bohom použítí v rôznych službách. Ale v každom období existoval aj Bohom vyvolený, ktorý priniesol zvesť hodiny. V tejto generácii žilo mnoho známych a výrečných evanjelistov, ale kto je poslom, ku ktorému prišlo v našom čase Slovo Pánovo?

Syn človeka

Ježiš Kristus je **Boží Syn, Syn človeka a Syn Dávidov**. Každé označenie ho opisuje v jednom z Jeho rôznych úradov a nemôže byť jedno s druhým zamieňané. V súvislosti so Slovom proroctva je predstavený ako Syn človeka. Preto nie je prirovnaný k Synovi Božiemu ani Synovi Dávida, ale k **Synovi človeka**, ktorý putuje uprostred siedmich zlatých svietnikov (Zj 1:13).

Pretože sa pri Jeho prvom príchode naplňali biblické proroctvá, pisatelia štyroch evanjelií o Ňom hovorili takmer výhradne ako o **Synovi človeka**. Dokonca aj Pán Ježiš o Sebe počas Svojej pozemskej služby hovoril ako o **Synovi človeka**. On bol naplnením 5. Mojžišovej 18, na ktorú sa neskôr odvolával Peter: „*Lebo Mojžiš povedal ocom: Proroka vám vzbudí Pán, váš Boh, z vašich bratov, ako mňa, toho budete počúvať vo všetkom, čokoľvek vám bude hovoriť, a bude, že každá duša, ktorá by nepočúvala toho proroka, bude vyplienená z ľudu.*“ (Sk 3:22-23)

Mojžiš a Eliáš Starého zákona, Peter, Jakub a Ján v Novom zákone dostali privilégium vidieť pred sebou Pána Ježiša Krista premeneného:

„*Jeho tvár sa skvela ako slnce, a Jeho rúcho stalo sa bielym ako svetlo ... kým ešte hovoril, hľa, zatónil ich svetlý oblak, a hľa, bolo počuť z toho oblaku hlas, ktorý hovoril: Toto je ten Môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo. Toho počúvajte! A keď to počuli učeníci, padli na svoju tvár a báli sa veľmi.*“ (Mt 17)

Ján svedčí o svojej reakcii, keď ho videl: „*A keď som ho uvidel, padol som k Jeho nohám ako mŕtvy, a položil na mňa svoju pravú ruku a povedal mi: Neboj sa! Ja som prvý a posledný...*“ (Zj 1:17)

Ak sme Ho prijali ako **Božieho Syna, nášho Spasiteľa**, nemali by sme padnúť k Jeho nohám a pozorovať Ho, keď hovorí Svoje Slovo v autorite ako **Syn človeka – Boh-prorok?**

V Zjavení 2 a 3 oslovil Ježiš Kristus Svojich anjelov – poslov siedmich cirkevných období. Na záver každého oslovenia čítame rovnaké slová: „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“ „...*a bude, že každá duša, ktorá by nepočúvala toho proroka, bude vyplienená z ľudu...*“ (Sk 3:23) Božie Slovo mieni to, čo hovorí. Ide o naše večné určenie. Ak duša prijala život, je stále v nebezpečenstve, že ho stratí, ak zanedbá prijímanie duchovného pokrmu, Božieho zjaveného Slova, ktorým duchovne žijeme. „...*nevytrím jeho mena z knihy života...*“ (Zj 3:5) Uvedomme si vážnosť takého výroku! Toto nie sú slová kazateľa alebo iného človeka: Ježiš Kristus sám, **Syn človeka, Boh-prorok**, vyslovuje Svoje Slovo, ktoré je Duch a život. Každá duša, ktorá nepočúva slov toho proroka, je vo veľkom nebezpečenstve.

Vždy, keď na scénu vstúpi posol (hviezda zo Zjavenia 1:20), tak nepredstavuje svoju vlastnú vec. Niktorý z nich nehovoril vo svojom vlastnom mene – nie, oni boli hviezdami v Jeho pravej ruke, odrážajúcimi len svetlo Ježiša Krista. Oni boli skutočnými hlásnymi trúbami všemohúceho Boha.

Slová „*Jeho počúvajte!*“ (Marka 9:7) majú väčší význam, ako si vôbec dokážeme predstaviť. Uprostred všetkých rozdielnych náboženských hlasov, ktoré dnes znejú vo svete, zaznieva aj pravý Boží hlas. Prišli dni, v ktorých musíme počuť hlas, ktorý znie ako trúba. Ak sme pravým Božím semenom, musíme prijať originálne hovorené Slovo.

Peter, ktorý bol prítomný na hore Premenenia, bol inšpirovaný Svätým Duchom, aby zaznamenal božský výrok: „...*toho budete počúvať vo všetkom, čokoľvek vám bude hovoriť...*“ (Sk 3:22)

Je len jeden „**Syn človeka**“, len jeden „Prorok“. Jeho poslovia sú nazvaní služobníci a proroci. On je „**Najvyšší kňaz**“, „**Kráľ**“ – my sme králi a kňazi. On je „**Boží Syn**“ – my sme Boží synovia a dcéry. Fakt, že Ježiš Kristus je predstavený ako „**Syn človeka**“ v prorocktve, ukazuje, že Jeho prorocká služba pokračuje počas celého úseku Nového zákona.

Listy apoštolov, počnúc listom Rimanom a končiac listom Júdu, Ho opisujú ako **Božieho Syna**. Tu nie sú ani raz použité označenia „**Syn človeka**“ alebo „**Syn Dávidov**“. To nie je náhoda – je to tak, pretože oni sa prorocktvom nezaoberali. Ich hlavným účelom bolo založiť novozákonnú Cirkev so všetkými učeniami a nariadeniami a predstaviť Ježiša Krista ako „**Božieho Syna**“, ktorý zjavuje Svoju späsnú a uzdravujúcu moc odo dňa Letníc.

Pre Židov je Ježiš Kristus Syn Dávidov. Keď v palmovú nedeľu vošiel do Jeruzalema, zástupy nahlas spievali: „*Hosanna v Synovi Dávidovom! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach!*“ (Mt 21:9+15) Ako **Syn Dávidov** bude sedieť na Svojom tróne ako Kráľ panujúci nad národmi počas tisícročného kráľovstva. Ako **Boží Syn** je Spasiteľ, ako **Syn človeka** je prorok, ako **Syn Davidov** je Kráľ. Tieto tri označenia nemôžu byť navzájom zamieňané. Každé označenie: **Syn Boží**, **Syn človeka** a **Syn Dávidov** hovoria o určitom zjavení Jeho vlastností a úradov. Ani jedno miesto Písma nemôže byť navzájom zamenené a taktiež ani jedno označenie nemôže byť navzájom zamenené, aj keď je reč o tej istej osobe. Každé označenie, ktoré mu je dané, má mimoriadny význam v spojení, v ktorom je použité, a musí byť ponechané v správnej súvislosti.

Mnoho sa hovorí o Ježišovi Kristovi, **Synovi Božom**, ale len málo ľudí zaujíma hlbší prorocký význam Slova, aby poznali Ježiša Krista ako **Syna človeka**. Teraz žijeme v prorockom období, v ktorom sa Kristus zjavil ako **Syn človeka** podľa Slova zaslúbeného pre náš čas. Na úplnom konci času milosti malo nastať **zjavenie Syna človeka**, **znamenie Syna človeka** a na záver **príchod Syna človeka**.

V Matúšovi 24 Pán Ježiš hovoril o veciach, ktoré sa mali stať pred Jeho príchodom. Je tam hovorené o mnohých znameniach konečného času – o vojnách a správach o vojnách, zemetraseniach, zhromaždení Židov atď. Biblia nám v Matúšovi 24:3 hovorí, že učenci sa Pána Ježiša spýtali tri samostatné otázky: „*Povedz nám, **kedy** to bude, a **čo** bude znamením Tvojho príchodu a skonania sveta?*“ Pán im práve povedal,

že z chrámu neostane ani kameň na kameni. Prvá vec sa naplnila krátko potom, keď Titus vstúpil do Jeruzalema a dobyl ho. Mesto bolo zničené, chrám zbúraný a Židia boli rozptýlení.

Druhá otázka sa nás týka najviac: „*Čo bude znamením Tvojho príchodu?*“ Nepýtali sa na mnohé znamenia, o ktorých hovoril a ktoré majú predchádzať Jeho návratu. Ich otázka bola položená v jednotnom čísle: „*Čo bude znamením Tvojho príchodu?*“

Prosím, všimnite si! Je to nazvané „**znamenie Jeho príchodu**“. Preto to musí súvisieť s Jeho príchodom. Znamenie (v originále „značka“ alebo „ukazovateľ cesty“) je nám dávané ako vodidlo a usmernenie. Ak chceme byť pripravení na Jeho príchod, musíme dbať na znamenie (ukazovateľ), ktoré na Jeho príchod poukazuje. Židia uvidia znamenie **Syna človeka** (Mt 24:30) predtým, ako zostúpi na Olivetskú horu (Zach 14).

Božie Slovo hovorí, že bol vzatý v oblaku (Sk 1:9) a rovnakým spôsobom sa vráti (Sk 1:11). Nadprirodzený oblak nám pripomína navštívenia všemohúceho Boha pri rôznych príležitostiach v Starom zákone a taktiež prežitie na hore Premenenia.

Aký význam má zjavenie sa Pána bratovi Branhamovi v oblaku 28. februára 1963 pred otvorením tajomstiev siedmich pečatí? Mohlo by to byť znamenie Jeho príchodu, aby vystríhal tých Svojich? Teraz je čas vyvolania von a prípravy – príchod Pánov je pred nami. Každý, kto tvrdí, že Kristus sa už vrátil alebo sa vráti iným spôsobom, ako to opisuje Písmo, je slepý voči pravde a je oklamáný.

Znamenie (značka, ukazovateľ cesty) je vývesný štít vyjadrujúci alebo opisujúci cieľ, podávajúci informáciu alebo usmernenie. Biblickému znameniu vždy nasleduje biblický hlas. Tí, ktorí poznajú znamenie, potom počujú hlas.

Potom, čo sa zjavilo znamenie Syna človeka v nadprirodzenom oblaku, bolo počuť Pánov **hlas**. Boli otvorené pečate a boli zjavené skryté tajomstvá. Kristova Nevesta taktiež videla jej určené posledné znamenie na zemi skrze prorockú službu predtým, ako bude vzatá do slávy. Nie je možné zaprieť fakty. Pozornosť vyvolených v tejto generácii je obrátená na veci, ktoré Pán učinil.

V Lukášovi 17 hovorí Kristus o dňoch Noeho a čase Lota: „*Tak iste bude aj toho dňa, ktorého sa zjaví Syn človeka.*“ (v. 30). V oboch časoch bolo prorokovi oznámené Slovo Pánovo. Predtým, než prišla potopa,

bol Noe informovaný o tom, čo sa stane. Predtým, než boli zničené mestá Sodoma a Gomora, hovoril Pán k Abrahámovi. Obaja títo muži boli dôležití proroci. Abrahám prijal potvrdenie zaslúbenia o narodení Izáka. Pán taktiež zjavil tajomstvo srdca Sáry.

Rovnaká služba rozoznania sa zopakovala, keď Pán oznámil tajomstvá srdca Natanaelovi, Petrovi, žene pri studni a iným. Aj v tejto generácii sme boli svedkami rovnakej služby. Všetci, ktorí sú oboznámení s prorockou službou brata Branhama, vedia o svätej atmosfére prítomnej vždy, keď bol dar rozoznania v činnosti. Všade po celom svete boli ľuďom oznamované ich choroby, ich problémy, odkiaľ prišli atď. Na poslucháčov zostúpila svätá bázeň, pretože Pán bol skutočne na tom mieste prítomný.

Lukáš 17:30 hovorí o dni, v ktorom bude **Syn človeka** zjavený. Verše 34 až 36 opisujú samotné vzatie tých, ktorí sú pripravení stretnúť sa s Ním: „*Hovorím vám, že tej noci budú dvaja na jednej posteli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný. Dve budú spolu mlieť; jedna bude vzatá a druhá zanechaná.*“ Písmo bezpochyby hovorí o vytrhnutí. Porozumejte mu! Vzatie Nevesty nemôže nastať predtým, ako príde **znamenie a zjavenie Syna človeka**.

V Lukášovi 18 sa Ježiš Kristus pýta: „...*keď príde Syn človeka* (nie Syn Boží ani Syn Dávidov), *či aj nájde vieru na zemi?*“ (v. 8) Ak nepoznáme znamenie Jeho príchodu, ani nepočujeme hlas Syna človeka skrze prorocké Slovo, ako môžeme byť pripravení v samotnom čase Jeho príchodu? Cirkev živého Boha musí opustiť všetky ľuďmi vytvorené tradície, poznať každé naplnenie biblických procietiev a vidieť Ježiša Krista, **Syna človeka**, v Jeho Cirkvi, ktorý drží vo Svojej pravej ruke sedem hviezd a ktorý putuje a hovorí uprostred siedmich zlatých svietnikov. Každý kresťan prijíma Pána Ježiša Krista ako Syna Božieho, ale len vyvolení ho nasledujú v Jeho prorockej službe ako **Syna človeka**. Všetci ostatní Mu nerozumejú. Tak, ako pri Jeho prvom príchode, tak je to i teraz: „*Prišiel do Svojho vlastného, a Jeho vlastní ho neprijali!*“ (Jn 1:11) Na konci tohoto posledného cirkevného obdobia Laodicee hovorí: „*Hľa, stojím pri dverách a klepem. Keby niekto počul Môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so Mnou.*“ (Zj 3:20)

Podmienkou je *počuť Jeho klopanie – otvoriť dvere a prijať Ho*. Len vtedy príde a bude s nami večerať. On ešte dnes láme chlieb života a keď On hovorí, naše srdcia horia. On túto zvesť adresuje veriacim,

nie hriešnikom. Stojí mimo Cirkvi a prosí, aby mu bolo otvorené a aby Ho vpustili dnu.

Náboženské aktivity sú prirodzene stále v plnom prúde. Mnoho sa o Ňom hovorí v piesňach a v kázaniach, ale v skutočnosti stojí vonku, zavrhnutý a nepochopený väčšinou ľudí, pretože sa zjavil ako **Syn človeka – prorok**, aby uskutočnil Svoje zasľúbené Slovo. Je nám povedané: „*Toho počúvajte!*“ (Mt 17:5), „*Počujte, nebesia, pozoruj ušima, zem, lebo Hospodín hovorí...*“ (Iz 1:2) „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“ (Zj 2-3)

Tí, ktorí ukrižovali Pána slávy vtedy, boli tí najnábožnejší ľudia na zemi – patrili im zasľúbenia a zmluva. Mysleli si, že sú veľmi blízko k Bohu a Jeho Slovu.

Ježiš Kristus je dnes nanovo križovaný a otvorene zahanbovaný tými, ktorí skutočne tvrdia, že veria v Neho a Jeho zmluvné zasľúbenia, ale nerozumejú Mu v Jeho službe **Syna človeka**. Pán potešuje: „*Moje ovce čujú Môj hlas...*“ (Jn 10:27)

Izrael bol na základe Božieho zasľúbenia vyvedený z Egypta. Ale pretože neboli poslušní Božiemu hlasu a nevzali si k srdcu, čo On povedal, nebolo im dovolené vstúpiť do zasľúbenej zeme: „*Z neba ti dal počuť Svoj hlas, aby ťa vyučil, a na zemi ti dal vidieť Svoj veľký oheň, a Jeho slová si počul sprostred ohňa. ... a tedy máš vedieť dnes a vezmeš si to k srdcu, že Hospodín je Boh na nebi hore i na zemi dole a niet iného.*“ (5M 4:36+39)

Nám adresované slová varovania nachádzame v liste Židom 12:25: „*Hľadte, aby ste neodbyli Toho, ktorý hovorí! Lebo ak tamtí neušli odbyjúc toho, ktorý hovoril na zemi slová božského zjavenia, tým menej my, ktorí sa odvraciamе od Toho z nebies...*“ Tu nie je reč o odmietaní Toho, ktorý nás zachraňuje a uzdravuje, ale o odmietaní **Toho, ktorý hovorí – proroka, Syna človeka**. Je to veľmi vážna vec, ak Boh Pán hovorí a Jeho ľud Jeho hlasu nevenuje pozornosť.

„*Dnes, keby ste počuli Jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc ako v tom rozhorčení Boha!*“ (Žid 3:15) Musíme počuť Jeho hlas dnes – v tom dni, v ktorom dnes žijeme. To je naše „dnes“.

Tajomstvo Krista a Jeho Cirkvi

Ježiš Kristus sa obetoval na kríži Golgoty, aby bol raz prevždy dokonalou obeťou za hriechy padlého ľudstva. To najväčšie víťazstvo všetkých čias bolo to Jeho, keď pre tých, ktorých vykúpil, zajaľ zajatie a zrušil všetky okovy väzenia. Potom vystúpil na výsosť a vrátil sa v podobe Svätého Ducha, aby bol počas vekov trvale prítomný a zjavoval sám Seba uprostred tých Svojich, až kým sa nevráti pre Svoju nepoškvrnenú Nevestu, keď bude odiata v rúchu Jeho spravodlivosti.

Aký nádherný obraz Krista a Jeho Cirkvi v proroctve je vyobrazený v knihe Zjavenia. Ján ho videl putujúceho uprostred siedmich zlatých svietnikov ako **Syna človeka**.

„A obrátil som sa, aby som videl hlas, ktorý hovoril so mnou. A keď som sa obrátil, videl som sedem zlatých svietnikov a v prostriedku medzi siedmimi svietnikmi som videl podobného Synovi človeka, oblečeného v dlhom rúchu až po nohy a prepášaného na prsiach zlatým pásom. A Jeho hlava a Jeho vlasy boli biele ako biela vlna, ako sneh, a Jeho oči boli ako plameň ohňa, a Jeho nohy boli podobné mosadzi, ako rozžeravené v peci, a Jeho hlas bol ako hlas mnohých vôd. A vo Svojej pravej ruke mal sedem hviezd, a z Jeho úst vychádzal ostrý dvojsečný meč, a Jeho tvár bola ako slnko, keď svieti vo svojej moci. A keď som ho uvidel, padol som k Jeho nohám ako mŕtvy, a položil na mňa Svoju pravú ruku a povedal mi: Neboj sa! Ja som prvý a posledný a ten Živý. A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Amen. A mám kľúče pekla i smrti. A tedy napíš, čo si videl a čo je a čo sa má diať po tomto. Tajomstvo siedmich hviezd, ktoré si videl na mojej pravici, a sedem zlatých svietnikov je toto: Sedem hviezd sú anjeli siedmich zborov, a sedem svietnikov, ktoré si videl, je sedem zborov.“ (Zj 1:12-20)

V tomto proročkom pohľade je Pán Ježiš Kristus ukázaný v Jeho oslávenom stave, putujúci a hovoriaci uprostred Svojej Cirkvi. Zlatý pás na Jeho prsiach Ho predstavuje ako Sudcu: „*Lebo je čas, aby sa začal súd od domu Božieho...*“ (1P 4:17)

Ján ho nevidel ako Syna Božieho, zachraňujúceho stratených a uzdravujúceho chorých, nevidel Ho ustanovujúceho rôzne služby do Svojej Cirkvi. Nehovoril o duchovných daroch, dvanástich apoštoloch, ani sedemdesiatich učeníkoch, ale videl Pána Ježiša Krista ako **Syna človeka**, ktorý drží vo Svojej pravej ruke sedem hviezd. Jeho Slovo „...*je živé a účinné a ostrejšie nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špičok*

a spôsobné posúdiť myšlienky a mysle srdca.“ (Žd 4:12) „Ten, kto je z Boha, počúva Slová Božie...“ (Jn 8:47) „Kto Mnou pohŕda a neprijíma Mojich Slov, ten má, kto by ho súdil – Slovo, ktoré som hovoril, to ho bude súdiť v posledný deň.“ (Jn 12:48)

Pán Ježiš Kristus sa predstavuje siedmim zborom ako ten všetkoobsahujúci: „Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, hovorí Pán, Boh, ktorý je a ktorý bol a ktorý príde, ten Všemohúci.“ (Zj 1:8) Toto je Jeho záverečné zjavenie Jeho Cirkvi. Bol opísaný v Jeho mnohých vlastnostiach a podobách týkajúcich sa spásneho plánu. Tu je odhalený v Jeho úplnom Božstve.

O zlatom svietniku – Cirkvi – bola reč už v Starom zákone. Prorok Zachariáš videl sedemramenný svietnik a svedčí: „A riekol mi: Čo vidíš? A ja som povedal: Vidím a hľa, svietnik, celý zo zlata, a jeho nádoba na olej na jeho vrchu a sedem jeho lúčov na ňom a po siedmich trúbkach k lampám, ktoré sú na jeho vrchu.“ (Zach 4:2) Olej z nádoby bol privádzaný siedmimi trubicami do každého zo siedmich cirkevných období, aby bolo živej Cirkvi dané pravé zjavenie.

Keď bol prorok Mojžiš na hore, všemohúci Boh mu ukázal vzor a dal mu podrobné pokyny, ako postaviť svätostánok (Žd 8:5). Malo to byť miesto prebývania Boha Izraela, keď nanovo ustanovil Svoje obecnstvo s ľudom zmluvy a prijal ich klaňanie a obete na oltári.

Svätostánok bol rozdelený na dve časti – Svätýňu svätých a svätýňu, v ktorej stál sedemramenný zlatý svietnik a stôl s obetným chlebom (Žd 9:2-3). Mojžiš dostal príkaz: „Spravíš aj svietnik z čistého zlata, z kujného zlata sa spraví svietnik, jeho bedro i jeho driek, jeho kalíšky, jeho makovice a jeho kvety budú z neho.“ (2M 25:31) To vypovedá o rozkvetení Cirkvi. Celý svietnik bol vyhotovený z jedného a rovnakého kusa zlata. Nič k nemu nebolo pridané a nič nebolo odňaté. Aký nádherný obraz Nevesty Pána Ježiša Krista! Ona je s Ním jedno, je učená z rovnakého materiálu, obmytá v Jeho krvi, znovuzrodená a zapečatená Jeho Duchom.

Sedemramenný zlatý svietnik bol stojanom lampy, ktorý nedržal sviečky, ako to poznáme dnes, ale lampy naplnené olejom, ktoré boli každý deň kňazmi rozsvetované a čistené a udržiavané neustále horiace (2M 27:20-21). Osvecovali svätýňu tým, ktorí vstúpili, aby mali účasť na stole Pánovom. Lampy neboli svetlom samotným, oni prejavovali a prenášali svetlo, ktoré prijali z nádoby s olejom. Týchto

sedem lúč na zlatom svietniku reprezentovalo Cirkev Pána Ježiša Krista v prorockve počas siedmich samostatných časových období.

Oproti zlatému svietniku bol stól pre obetný chlieb, na ktorom ležali bochníky nekvaseného chleba (3M 24:5-6) – prorocký obraz Krista, chleba života pre každého veriaceho. Tieto bochníky jedli kňazi a my, ako kráľovské kňazstvo Nového zákona, musíme mať účasť na Pánu Ježišovi Kristovi, živom Slove, pretože On povedal: „*Ja som ten chlieb života; kto príde ku Mne, nebude nikdy lačniť, a kto verí vo Mňa, nebude nikdy žízniť.*“ (Jn 6:35)

Pred oponu bol postavený oltár na pálenie kadiva a každé ráno a každý večer, keď boli lampy očistené a rozsvietené, malo byť na ňom pálené kadivo.. Raz za rok mal na ňom Najvyšší kňaz vykonať zmierenie krvou obete za hriech (2M 30:6-10).

Mohli by ste sa pýtať: Čo má to všetko spoločné s nami? My máme „...*chodiť v láske, ako aj Kristus miloval nás a vydal sám Seba za nás ako posvätný dar a obeť Bohu na príjemnú vôňu upokojujúcu.*“ (Ef 5:2)

Ako novozákonní veriaci prinášame svoje modlitby pred všemohúceho Boha ako príjemnú upokojujúcu vôňu: „*Nech stojí moja modlitba pred tebou ako kadivo, pozdvihnutie mojich rúk ako večerná obeť.*“ (Ž 141:2) „*Lebo sme Kristovou dobrou vôňou Bohu...*“ (2Kor 2:15)

O oltári s kadidlom čítame v Zjavení 8:3-4: „*A prišiel iný anjel a postavil sa pri oltári a mal zlaté kadidlo, a bolo mu dané mnoho kadiva, aby ho dal s modlitbami všetkých svätých na zlatý oltár, ktorý je pred trónom. A vystúpil dym kadív s modlitbami svätých z ruky anjela pred Bohom.*“ Nie modlitby tých, ktorí tvrdia, že veria, ale modlitby svätých, tých, ktorí boli posvätení Slovom a Duchom pravdy. „*A keď vzal knihu, štyri živé bytosti a dvadsiati štyria starci padli pred Baránkom majúč každý harfu a zlatú čašu, plnú kadiva, čo sú modlitby svätých...*“ (Zj 5:8) Všetky modlitby tých, ktorí poznali zasľúbené Slovo zmluvy, stúpajú k trónu Všemohúceho ako príjemná vôňa kadidla. Modlitby tých, ktorí skutočne veria zvesti prinesenej poslom – hviezdou – pozemským anjelom pre cirkevné obdobie – sú nebeským anjelom vzaté k Božiemu trónu. Zjavené Slovo pre každé obdobie vychádza od Božieho trónu a ku trónu sa vracajú modlitby Jeho svätých, ktorí Slovo prijímajú. „...*tak bude Moje Slovo, ktoré vyjde z Mojich úst; nenavrátí sa ku Mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi ľúbi, a podarí sa mu to, na čo ho pošlem.*“ (Iz 55:11)

„Keď bolo toto všetko takto zariadené, do prvého stánku vchádzajú každého času kňazi, konajúci svätoslužby...“ (Žd 9:6) Ale skôr, ako mohli pred Pánom slúžiť, museli byť posvätení a zasvätení do služby Pánu: „A postavíš tie veci, a budú svätosvätým; všetko, čokoľvek sa ich dotkne, bude sväté.“ (2M 30:29)

Kňazi boli privedení do stánku zhromaždenia a museli si „umyl svoje ruky a svoje nohy, aby nezomreli...“ (2M 30:21) Po tom, čo boli umytí, museli byť oblečení do svätého odevu, ktorý bol vyrobený špeciálne pre nich podľa presných pokynov daných Pánom. Potom boli pomazaní.

Aký nádherný obraz Nevesty Pána Ježiša Krista! Ona je vykúpená Jeho svätou krvou, On ju posvätil a očistil obmytím vodou Slova, „aby si ju postavil pred Seba slávnu, Cirkev, nemajúcu škrvny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.“ (Ef 4:26-27) Jeho Cirkev môže povedať: „Preveľmi sa radujem v Hospodinovi, moja duša plesá v mojom Bohu, lebo ma obliekol do rúcha spásy, odial ma plášťom spravodlivosti; som ako ženích, ktorý si kňazsky zdobí hlavu stuhami, a ako nevesta, ktorá sa krášli svojimi ozdobami.“ (Iz 61:10) Ona je pomazaná a zapečatená Svätým Duchom (2Kor 1:22). Cirkev Ježiša Krista je „...vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ...“ (1P 2:9) „Tomu, ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov Svojou krvou a učinil nás kráľmi a kňazmi Bohu a Svojmu Otcovi – Jemu sláva a sila na veky vekov. Amen.“ (Zj 1:5b-6)

Svätyňa svätých bola od svätyne oddelená oponou. „A za druhou oponou bol stánok, zvaný svätyňa svätých, ktorý mal zlatý oltár na kadenie a truhlu zmluvy, zo všetkých strán pokrytú zlatom, v ktorej bolo zlaté vedierce, obsahujúce mannu, potom palica Áronova, ktorá bola zakvitla, a dosky zmluvy. A nad ňou, nad truhlou, cherubi slávy, zatôňujúci pokrývku, zvanú žltovnicu...“ (Žd 9:3-5)

Keď Ježiš Kristus, dokonalý obetný Baránok, zomrel na Golgote, Jeho krv priniesla zmierenie za naše hriechy. Opona sa neroztrhla na dvoje, keď Najvyšší kňaz obetoval obeť zvierat, ale keď Boží Syn dal Svoj život za hriechy ľudu, „...chrámová opona sa roztrhla na dvoje, od vrchu až dolu...“ (Mt 27:51) a otvorila cestu k trónu milosti v svätyni svätých.

Zákon sa naplnil a prišla milosť. Samotný fakt, že opona sa roztrhala zhora nadol ukazuje, že Boh sám roztrhol oponu, ktorá zhromaždenie oddeľovala od svätej prítomnosti Všemohúceho.

V čase Starého zákona nemohol modlitebník vstúpiť za oponu a žiť, ale teraz, ak nenasledujeme Najvyššieho kňaza a mocného Kráľa, ktorý porazil mocnosti nepriateľa a ktorý priniesol na trón milosti do svätyne svätých vlastnú krv, ostávame mŕtvi v hriechu a prestúpeniach. Kristus je náš Najvyšší kňaz, nie podľa rádu Árona, ale podľa rádu Melchisedecha, kráľa Sálemu, kráľa pokoja, Pána Slávy (Žd 7). On je Najvyšší Kňaz nášho vyznania, ktorý súcitiť s našimi slabosťami (Žid 3:14-15).

Rozmery Svätyne svätých mali rovnakú dĺžku, šírku a výšku, vyjadrujúc tak dokonalosť. Tento opis je identický s opisom Nového Jeruzalema – budúceho domova Nevesty Krista. *„Pod, ukážem ti nevestu, manželku Baránkovu. A zaniesol ma v duchu na veľký vrch a vysoký a ukázal mi to veľké mesto, svätý Jeruzalem, zostupujúci od Boha z neba ... a poloha mesta je štvoruholná, ktorého dĺžka je toľká ako šírka.“* (Zj 21:9b-16) Aké nádherné príbytky pripravil Ženích pre Svoju Nevestu! Ak vstúpila do svätyne svätých tu na zemi, bude s Ním naveky žiť v tomto novom Jeruzaleme.

Truhla zmluvy a trón milosti sa nachádzali v svätyni svätých. Dvaja cherubíni boli tvárou obrátení k trónu milosti. Boli vyrobení z rovnakého kusa tepaného zlata ako trón milosti (2M 37:1-9). V truhle zmluvy bolo uložené Slovo. Pán hľadel dolu na Svoje Slovo, ktoré je neustále pred Ním, a On nad ním bdie, aby ho uskutočnil (Jer 1:12). Boh v Starom zákone učinil zmluvu a učinil ju aj v Novom: *„...toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“* (Mt 26:28)

V truhle zmluvy sa nachádzala zlatá nádoba s mannou, čo je symbolom toho, že kdekoľvek je Slovo, tam sa nachádza aj čerstvý duchovný pokrm v pravý čas. Premožiteľia z každého cirkevného obdobia sú sýtení skrytou mannou, zjaveným Slovom. Manna, ktorú deti izraelské dostávali každý deň, sa do ďalšieho dňa skazila, ale manna, ktorá sa nachádzala v Božej prítomnosti v truhle zmluvy, sa neskazila nikdy. Nesmieme si brať zvyšky z predchádzajúceho cirkevného obdobia do ďalšieho. Pre tých, ktorí tvoria sväté kňazstvo v Kristu, je v každom období k dispozícii zasľúbené Slovo a čerstvý pokrm z výsosti.

Áronova palica, ktorá zakvitla, bola taktiež v truhle zmluvy. Boh sám Árona a jeho synov určil za kňazov a nadprirodzeným spôsobom to dosvedčil – suchá palica zakvitla a priniesla cez noc ovocie. Cirkev živého Boha je tvorená z prekvitajúceho kňazstva prinášajúceho

ovocie Svätého Ducha. Pán vzal suché kosti a stvoril živé telo nesúce Jeho vlastnosti.

Vždy, keď bola v Starom zákone nesená truhla zmluvy, bol ľud bohato požehnaný: „*A tak Dávid a celý dom Izraelov niesli truhlu Hospodinovu hore s radostným pokrikovaním a so zvukom trúby.*“ (2S 6:15)

V Novom zákone videl Ján truhlu zmluvy: „*A otvoril sa chrám Boží, ktorý je na nebi, a ukázala sa truhla Jeho zmluvy v Jeho chráme, a povstalo blýskanie, a zazneli hlasy, a zaburácali hromy, a bolo zemetrasenie a veľké krupobitie.*“ (Zj 11:19) V tábore vykúpených je veľká radosť, pretože v týchto posledných dňoch sa zmluvné Slovo všemohúceho Boha vrátilo k tým Jeho.

Potom, čo bolo všetko učené podľa Slova, zostúpil oblačný stĺp na stán zhromaždenia, Sláva Pánova naplnila svätyňu a viedla deti izraelské počas putovania do zaslúbenej zeme. On je rovnakým spôsobom so Svojou Nevestou, s tými, ktorí sa nechajú Jeho Slovom napraviť, až kým nevojdú do perlových brán.

Sedemramenný zlatý svietnik predstavuje Cirkev živého Boha v prorocktvie – miesto prebývania Najvyššieho. Sedem lúčov vypovedá o osvetlení Božieho zaslúbeného Slova v čase siedmich rôznych období novozákonnej Cirkvi. Stôl s obetným chlebom je prorockým obrazom Krista, Chlieb života.

Oltár kadiva v prorocktvie poukazuje na to, že premožiteľia prijali zjavené Slovo pre ich čas, prinášajú svoje modlitby pred Boží trón a tie plynú ako sladká vôňa v Jeho Svätej prítomnosti. Svätí z každého cirkevného obdobia premošli: „...*pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svojej duše až do smrti.*“ (Zj 12:11)

Prvé cirkevné obdobie symbolizované prvou lampou bolo osvetlené ohňom oltára, ktorý bol zapálený Bohom samým v deň Letníc. Každá lampa v nasledujúcich cirkevných obdobiach prijala svoje svetlo z predchádzajúceho obdobia rovnakým plameňom ohňa a prinášala svetlo zaslúbeného Slova. V každom období boli tí, ktorí prijali, a tí ktorí zavrhlí svetlo hodiny.

Bohom poslaná zvesť nás vždy privádza späť ku Slovu a Svätý Duch vedie k pokániu. Ak nečiníme pokánie a nenapravíme sa podľa Slova, svietnik bude odstránený zo svojho miesta a zanechá nás v duchovnej temnote (Zj 2:5). Svetlo pre zhromaždenie je zaručené len vtedy, ak lampy horia. Každý, kto putuje proti svetlu, bude svetlom zaslepený,

ale ak chodíme so svetlom „...ako je On vo svetle, máme obecenstvo jeden s druhým, a krv Ježiša Krista, Jeho Syna, očisťuje nás od každého hriechu.“ (1J 1:7) Ale „...ak povieme, že máme obecenstvo s Ním a chodíme vo tme, luháme a nečiníme pravdy.“ (v. 6) Nasledovať Krista znamená nasledovať Ho v každom zjavení, ktoré dal. On hovorí: „Ja som svetlo sveta. Ten, kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tme, ale bude mať svetlo života.“ (Jn 8:12)

O tých, ktorí videli naplnenie prorocstva pri prvom príchode Krista, stojí napísané: „Lud, ktorý sedel vo tme, uzrel veľiké svetlo, a sediacim v krajine a v tóni smrti vzišlo svetlo.“ (Mt 4:16) Apoštol Pavol bol vyzvaný, aby písal nám, ktorí žijeme v čase druhého príchodu Krista: „Ale vy, bratia, nie ste vo tme, aby vás ten deň zachvátil ako zlodej.“ (1Te 5:4)

V dňoch Mojžiša bol celý Egypt v úplnej tme, ale deti izraelské mali vo svojich príbytkoch svetlo (2M 10:23). Oni prijali zaslúbené Slovo pre ich čas a prijali Mojžiša, Bohom poslaného proroka, a preto mali účasť na tom, čo Pán v tých dňoch konal. To isté sa opakuje teraz. Temnota prikrýva zem a veľká tma ľud, ale v príbytkoch svätých je jasne svietiace svetlo zjaveného a zaslúbeného Slova hodiny.

„A videl som a hľa, prostred trónu a tých štyroch živých bytostí a prostred starcov stál Baránok, ako zabitý, ktorý mal sedem rohov a sedem očí, ktoré sú siedmi duchovia Boží, poslaní na celú zem.“ (Zj 5:6)

Tu vidíme Baránka a siedmich Duchov, sedem očí, ktoré sú obrazom siedmich anjelov – poslov, ktorým je skrze božské zjavenie dané vidieť zaslúbené Slovo pre ich čas. Prorocká služba v Cirkvi je prirovnaná k oku tela, ktoré pozostáva z mnohých údov. „Lebo Hospodin vylial na vás ducha hlbokého spánku a zavrel pevne vaše oči; prorokov a vaše vidiace hlavy zastrel. Preto vám je každé videnie ako slová zapečatenej knihy, ktorú keď dajú tomu, kto zná písmo, a povedia: Nože prečítaj toto! povie: Nemôžem, lebo je zapečatené.“ (Iz 29:10-11)

To je veľmi jasná reč. Ak oko v tele Krista nevidí, všetci sú v temnote. Ale vďaka buď Bohu, ktorý poslal odkryté videnie – Jeho zjavené Slovo.

Mnohí sa pokúšali čítať poslednú knihu Biblie, ale neboli schopní porozumieť jej obsahu, pretože bola zapečatená. Teraz, v prítomnosti Všemohúceho Boha sú všetky tieto skryté veci oznámené. Pánu sa zaľúbilo odkryť tajomstvá skryté počas vekov skrze službu Bohom poslaného proroka pre tento posledný cirkevný vek. Je to skryté očiam múdrych a rozumných, ale zjavené deťom, ktoré sú tým učené.

Aby sme získali celkový obraz Krista a Jeho Cirkvi v proroctve, musíme vidieť Písmo v jeho súvislosti, pretože jedna téma nadväzuje na ďalšiu, až kým je pred nami odkrytý celý plán spásy.

Kňazi Starého zákona poznali nariadenia a boli im poslušní. Poznali, že cesta k zmiereniu ich hriechov je skrze vykúpenie. Svojou poslušnosťou preukazovali svoju vernosť Bohu.

Kráľovské kňazstvo v Novom zákone taktiež preukazuje svoju vernosť a poslušnosť voči Bohu skrze dodržiavanie nariadení Nového zákona. Sme vykúpení krvou Baránka. Naše hriechy sú odpustené. V Starom zákone Boží vyvolený ľud dodržiaval paschu, v Novom zákone máme účasť na Večeri Pánovej, čím si pripomíname smrť Krista, až kým nepríde.

V Starom zákone boli pokrstení do Mojžiša v oblaku a mori (1Kor 10:2). V Novom zákone sú veriaci krstení vo vode v mene Pána Ježiša Krista potom, čo činili pokánie zo svojich hriechov, a prijímajú krst Svätým Duchom podľa zaslúbenia (Sk 2:38-39).

V Starom zákone musel kňaz umyť svoje ruky a nohy predtým, ako vstúpil do svätyne. V Novom zákone sám Ježiš Kristus umyl nohy Svojim učeníkom a povedal: „*Ak tedy som ja vám umyl nohy, váš Pán a Učiteľ, aj vy máte jeden druhému umývať nohy. Lebo som vám dal príklad, aby ste, ako som Ja vám učinil, aj vy tak činili.*“ (Jn 13:5-17)

Tak, ako boli v špeciálnom rúchu oblečení kňazi, tak je aj Nevesta Krista oblečená do svadobného rúcha. „*A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých.*“ (Zj 19:8) Nemáme žiadnu vlastnú spravodlivosť. On nás obmyl, On nás odel, On nás pomazal. Nevesta Krista je zapečatená Jeho Duchom: „*...v ktorom aj vy počujúc Slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia.*“ (Ef 1:13)

Svätý Duch zaslúbenia vždy sprevádza Slovo zaslúbenia a zapečatí do tela Krista tých, ktorí mu veria. Je obrovský rozdiel medzi niekým, kto je pomazaný, a niekým, kto je zapečatený. Mnohí sú pomazaní Duchom, konajú veľké veci, ale Pán pri nich vyzná: „*Nikdy som vás neznal*“ (Mt 7:23), pretože nikdy neprijali Slovo pravdy – Slovo zaslúbenia, a preto nemohli byť zapečatení Duchom pravdy. Prijali požehnanie, ale odmietli Slovo zjavené tým istým Svätým Duchom.

Mnohí hovoria o mimoriadnej službe a poukazujú na to, čo dosiahli, ale teraz prišiel čas, v ktorom musia byť všetky veci overené Slovom. Pravý kresťan sa neuspokojí len so správami o prebudeneckých zhromaždeniach, on túži počuť Božie Slovo, dosiahnuť, aby preniklo hlboko do jeho srdca a prinieslo duchovné ovocie. Vo svojom duchu nesie hlbokú túžbu po realite Pána.

Mnohí kážu o druhom príchode Krista, ale sú ranení slepotou tak, ako Židia pri Jeho prvom príchode. Táto podobnosť je znepokojujúca. V čase, keď sa chce Boh obrátiť so Svojou milosťou opäť na Židov a keď končí čas milosti pre pohanov, kresťania v skutočnosti opäť odmietajú a nanovo križujú Pána slávy. Budú o Ňom prirodzene naďalej hovoriť ako o svojom Spasiteľovi a Uzdravovateľovi, Božom Synovi alebo Synovi Dávidovom, ale budú ho odmietaať ako Syna človeka v Jeho prorockej službe, ako putujúceho a hovoriaceho v strede siedmich zlatých svietnikov. Boh si však ponechal malý prebytok, ktorý poznal zasľúbené Slovo pre náš čas a vidí Krista a Jeho Cirkev v proroctve.

Nech Boh každému daruje milosť vidieť dôležitosť osvetleného sedemramenného zlatého svietnika, ktorý reprezentuje tú istú Cirkev počas siedmich časových období, a poznať poslov ako hviezdy v Jeho pravej ruke. Sláva Pána, ten istý ohnivý stĺp, sa vznáša nad Jeho Cirkvou tak, ako bol s deťmi izraelskými.

Jednotlivé obdobia

V čase, keď Ján videl Krista a Jeho Cirkev v proroctve, existovalo mnoho lokálnych zborov, ktorým Pavol adresoval svoje listy.

Svätý Duch si zvolil špecificky týchto sedem zborov v Malej Ázii z dôvodu ich charakteru typického pre sedem nadchádzajúcich cirkevných období. Nie je tu zmienený ani jeden židovský zbor, dokonca ani ten v Jeruzaleme nie, pretože poslctvá majú prorocký význam a zaoberajú sa len časom milosti pre pohanov.

Biblia nám hovorí, že sedem hviezd je v pravej ruke Ježiša Krista v čase, keď ho vidíme putujúceho uprostred Jeho Cirkvi. On je najvyšší Boh, vyvyšovaný a milovaný v strede tých Svojich, ktorý posielala Svojich poslov (hviezdy), ktorí hovoria slová authority. Sú v pravej ruke Svojho Majstra a sú úplne pod Jeho kontrolou. Nie sú v ruke denominácie, oni protestujú proti organizovanému náboženstvu.

Aj keď boli jednotlivé obdobia významnými historikmi identifikované, bola potrebná prorocká služba Williama Branhama, aby mohlo byť identifikovaných sedem anjelov-poslov, ktorí boli hviezdami v pravej ruke Pána a priniesli zvesť vo svojich obdobiach.

Pán v Cirkvi adresoval dve skupiny ľudí – telesnú a duchovnú. Hovoril slová chvály i karhania. Adresoval Svoje posolstvá anjelovi každého obdobia a predstavil sa jedným zo Svojich božských označení.

Na základe histórie a božského zjavenia boli cirkevné obdobia a poslovia nasledovní:

Cirkev v Efeze (Zj 2:1-7) „*Toto hovorí Ten, ktorý drží tých sedem hviezd vo Svojej pravici, ktorý sa prechádza prostred tých siedmich zlatých svietnikov.*“ Toto prvé cirkevné obdobie bolo Pánom karhané za to, že opustilo prvú lásku. Ľudia začali odpadáť od originálneho prežitia Letníc a dovolili zákerne sa vkradnúť duchu mikulášencov. Muži začali vytvárať duchovenstvo, ktoré si privlastnilo autoritu nad ostatnými. Pán chválil vyvolených tohoto obdobia za ich nenávisť voči skutkom mikulášencov, ktorí túžili po pozíciách a vládnutí. Tí, ktorí pevne zotrvali v originálnych učeniach, mohli ľahko rozpoznať falošných apoštolov, pretože ich učenia nesúhlasili so základnými učzeniami Biblie.

Rovnako je to ešte dnes. Každé učenie, ktoré nesúhlasí s učzeniami apoštolov a prorokov, je falošné. Pavol si bol taký istý neomylnosťou svojich učení, že musel vysloviť kliatbu nad každým, kto si trúfol kázať iné evanjelium (Gal 1). Originálne hovorené Božie Slovo je pravda a každý jeho výklad je omyl a lož diabla. Na začiatku bolo Slovo – originálne semeno. Potom sa však nepriateľ rafinovane pýtal Evy a začal nesprávne interpretovať a vykladať Božie sväté Slovo v záhrade Eden. Títo mikulášenci padli do jeho pasce rovnako ako Eva.

Je obrovský rozdiel medzi kázaním originálneho semena – Slova a jeho výkladom. Jedno prináša duchovný život a druhé duchovnú smrť. Nepriateľ nezapiera vždy Božie Slovo. On so Slovom dokonca prišiel k Pánu Ježišovi. Satan zneužíva, nesprávne vykladá a nesprávne zaraďuje Božie sväté Slovo.

Rovnako ako Ježiš, aj premožiteľia zostávajú s originálnym Slovom a premáhajú nepriateľa Slovom ich svedectva. Zasľúbenie, ktoré im bolo dané v prvom cirkevnom období, znelo, že budú mať účasť na strome života, ktorý je v strede Božieho raja. Pretože Eva počúvala

výklad hada, ona a Adam boli vyhnaní z raja a oddelení od stromu života. Ale skrze Krista sú premožiteľia privedení späť k stromu života a do Božieho raja.

„*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“ Efezské cirkevné obdobie trvalo do roku 170 po Kr. Podľa Božieho zjavenia daného bratovi Branhamovi bol v tomto cirkevnom období poslom (hviezdou) v pravej ruke Pána Pavol.

Cirkev v Smyrne (Zj 2:8-11) „*Toto hovorí ten Prvý a Posledný, ktorý bol mŕtvy a ožil...*“

Význam slova *Smyrna* je *horkosť*. Je odvodené od slova myrha, pomazanie súvisiace so smrťou. Tí, ktorí uverili výkladom nepriateľa, známym ako skutky mikulášencov, duchovne zahynuli. V tom čase ustanovili kňazské úrady, ktoré vládli nad ostatnými (laikmi) a ignorovali fakt, že celá novozákonná Cirkev je označená ako Sväté kňazstvo. Všetky denominácie sú vytvorené podľa vzoru prvej náboženskej organizácie a sú motivované tým istým duchom. Vonkajší vzhľad na veci nič nemení. Podľa Božieho Slova je prvá denominácia matkou a ostatné sú dcérami (Zj 17).

Boží vyvolení sa nesklonili pod falošné učenia, a preto museli prechádzať hrozným prenasledovaním. Bolo im povedané, aby ostali verní až do smrti, a potom prijmú korunu života. Druhá smrť im nemohla uškodiť.

„*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“ Toto cirkevné obdobie trvalo až do roku 312 po Kr. Počas tohoto obdobia boli použítí v službe mnohí muži, ale zdá sa, že Božou voľbou bol Ireneus – poslanec (hviezda) v pravej ruke Pána. Pevne stál v apoštolských učeniach a kázal plné evanjelium. Jeho služba bola všemohúcim Bohom potvrdená sprevádzajúcimi znameniami.

Cirkev v Pergamone (Zj 2:12-17) „*Toto hovorí Ten, ktorý má ten dvojsečný meč ostrý...*“ V tomto období sa skupina mikulášencov stala uznanou cirkvou a zjednotila sa so štátom. Bolo zavedené učenie Baláma. Balám pozval deti Izraela a ľud Moábskych na veľkú slávnosť a spôsobil pád Izraela. Rovnakým spôsobom Konštantín zorganizoval koncil v Nicei a pozval obe skupiny. Izrael padol do pasce nastraženej Balámom, aj keď boli svedkami potvrdenej služby proroka Mojžiša. Tento hriech nebol nikdy odpustený.

Počas tohoto cirkevného obdobia sa odpadlá cirkev a štát zjednotili – pohanstvo sa spojilo s kresťanstvom. Celý program bol pripravený takým rafinovaným spôsobom, že tomu telesní kresťania podľahli.

Aj počas tohoto času žili statoční Boží muži, ktorí sa pevne držali pravdy. Títo posilňovali vyvolených, ktorí neučinili kompromisy so štátom ani s odpadlou cirkvou.

Zaslúbenie dané premožiteľom sľubovalo prijatie skrytej manny a bieleho kameňa s novým menom, ktoré nepozná žiadny človek okrem toho, ktorý ho prijíma.

„*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“ Toto cirkevné obdobie trvalo do roku 606 po Kr. Podľa brata Branhama bol Martin poslom (hviezdou) v pravej ruke Pána. Zo všetkých veľkých mužov, ktorí v tom čase zvestovali evanjelium, bol on najbližšie k učeniám apoštolov. Jeho mocná služba bola sprevádzaná biblickými znameniami.

Cirkev v Tyatíre (Zj 2:18-29) „*Toto hovorí Syn Boží, ktorý má Svoje oči ako plameň ohňa, a ktorého nohy sú podobné mosadzi...*“

To, čo v započalo v efezskom cirkevnom období ako skutky miku-lášencov, sa v tomto čase stalo vládnuou pápežskou cirkvou. Cirkev bola uvrhnutá do Temného veku. Zdalo sa, že po pravom kresťanstve alebo pravých biblických učeniach viac nie je ani stopy, ale Boh mal stále ostatok, ktorý bol vedený Svätým Duchom podľa Jeho Slova.

Pán prirovnal tento falošný systém k osobe Jezábel, ktorá do Izraela priniesla modlárstvo. Pokúsili sa zviest Božích služobníkov ku konaniu duchovného smilstva. Ale Boží vyvolení sa nesklonili pred systémom zavedeným ľuďmi. Dokonca aj počas temnoty a prenasledovania svietilo svetlo Božieho Slova na cestu Jeho deťom, ktoré neboli zvedené. Zaslúbenie premožiteľom sľubovalo prijatie moci nad národmi a vládu nad nimi železnou palicou. „*A dám mu rannú hviezd.*“ „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“ Toto obdobie trvalo do roku 1520 po Kr. a ako posol (hviezda) v pravej ruke Pána v ňom vyniká Columba. Jeho služba bola založená na originálnom Božom Slove a bola potvrdená Všemohúcim.

Cirkev v Sardách (Zj 3:1-6) „*Toto hovorí Ten, ktorý má tých sedem Duchov Božích a sedem hviezd.*“ To nás privádza k času reformácie, v ktorom po dlhom čase temna prenikol lúč svetla. Boh vo Svojej nekonečnej milosti učinil nový začiatok prinesením Svojho živého Slova tam, kde nebolo duchovného života. Svetlo, ktoré bolo v tomto období

zapálené, postupne rástlo, až kým nebolo v týchto posledných dňoch oznámené plné zjavenie Ježiša Krista.

Pán povedal: „*Znám tvoje skutky, že máš meno, že žiješ, a si mŕtvy.*“ Tento zbor používal tituly, tak, ako rímska cirkev. Oni nepoznali, že meno Otca, Syna a Svätého Ducha je **Pán Ježiš Kristus**.

Tí, ktorí uverili zvesti, ktorú Boh v tom čase poslal, svoje rúcha nepoškvrnili. Zaslúbenie pre vyvolených v tomto čase znie: „*Ten, kto víťazí, bude odiaty bielym rúchom, a nevytriem jeho mena z knihy života...*“ „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“ Toto cirkevné obdobie trvalo do roku 1750 po Kr. Počas tohoto obdobia žilo mnoho odvážnych mužov, ktorí mali účasť na diele reformácie, ale podľa jeho aktívnej služby bol poslom (hviezdou) v pravej ruke Pána Martin Luther, ktorý prišiel so zvestou: „**Spravodlivý bude žiť z viery.**“

Cirkev vo Filadelfii (Zj 3:7-13) „*Toto hovorí Svätý, ten Pravdivý, ktorý má kľúč Dávidov...*“

Tento zbor nedostal od Pána žiadne Slovo napomenutia. Bol to veľký vek misionárov otvorených dverí a bratskej lásky. Tí, ktorí boli inšpirovaní Slovom a Božím Duchom, šli do celého sveta. Ľudia o Slove nediskutovali, ale žili ho. Tí, ktorí kázanie Božieho Slova počúvali, boli usvedčení o hriechu. Bol to úžasný čas v histórii Cirkvi. Účinok kázania bol taký mocný, že aj tí, ktorí boli zo synagógy satanovej, to museli uznať a skloniť sa pred Slovom.

Veriaci prijali zaslúbenie, že budú ochránení pred hodinou pokušenia, ktorá má prísť na celú zem v poslednom cirkevnom období, v ktorom to správne a prevrátené sú tak blízko seba. Z Božej milosti budú môcť len vyvolení poznať rozdiel medzi tým prvým a napodobeninou.

Premožiteľia v tomto cirkevnom období prijali zaslúbenie, že budú učinení stĺpmi v Božom chráme.

„*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“ Toto úžasné cirkevné obdobie trvalo do roku 1906 po Kr. Hviezdou-poslom v pravej ruke Pána bol John Wesley, ktorý pokračoval v nesení pochodne Slova a vystúpil s veľkým zjavením posvätenia.

Cirkev v Laodicei (Zj 3:14-22) „*Toto hovorí Amen, Ten verný a pravdivý svedok, počiatok stvorenia Božieho...*“

Okolnosti tohoto cirkevného obdobia sú tie najžalostnejšie a Pán nemá žiadne slová chvály. Prevažuje sebaklam: „*Som bohatý ... a nepotrebujem ničoho.*“ Navonok sú bohato obdarovaní svetskými bohat-

stvami, ale nie sú si vedomí faktu, že sú úbohí, biedni, chudobní, slepí a nahí. Ten, ktorý má oči ako plamene ohňa, hľadá a vidí skutočný stav Laodicee.

Oni o Ňom samozrejme stále spievajú a hovoria, stále vykonávajú nejakú formu bohoslužby, ale svetské aktivity v ich strede prevládajú. Namiesto toho, aby si vzali pred a po bohoslužbe čas na modlitbu, ľudia sa tešia na hry a zábavu po zhromaždení. Vôbec si neuvedomujú, že Ho vyhнали – On už viac nie je v ich strede. „*Hľa, stojím pri dverách a klepem.*“ Cirkev všeobecne tento výrok používa v súvislosti s hriešnikom, ale Boh ho používa v súvislosti s Cirkvou. Pán stojí vonku, klope a prosí nás, aby sme otvorili dvere.

Pod falošnou pretvárkou budia dojem, že Pán je stále s nimi. Úmyselne prehliadajú skutočný stav opísaný v Božom Slove Pánom Ježišom samým. Je to ten najzvodnejší čas zo všetkých. Ľudia sa stále snažia vytvoriť atmosféru prebudenia. Nechcú priznať svoj stav. Ale pretože neveria pravde, Boh im posielal mocný zvod, aby verili lži (2Ts 2:11). Bez ohľadu na to, kto sme, ak odmietame pravdu, otvárame sa bludu.

Tým najrafinovanejším spôsobom nepriateľ nastražil pascu každej cirkvi a denominácii, každému evanjelistovi a kazateľovi. Dokonca im dáva úspech, pokiaľ len nepoznajú zvesť a zvestovateľa pre tento čas. Niektorí dokonca tvrdia, že nikdy nevstúpia do Svetovej rady cirkví, ale je na nich rovnaký duch a oni sú časťou toho istého systému bez toho, aby to vedeli. Každá kresťanská organizácia je z rovnakého ducha, ako bola tá prvá. Každý, kto odmieta Božiu zvesť zjavenú Svätým Duchom, prijme znamenie šelmy.

Za pôsobenie Ducha sú vydávané mnohé rôzne veci. To správne a to prevrátené je tak blízko pri sebe, že len vyvolení, ktorí sú založení na Slove, poznajú rozdiel.

Charizmatické hnutie sa snaží priniesť duchovný život dokonca do Svetovej rady cirkví, ktorá je podľa proroctva obrazom šelmy. Boží Duch však volá: „*Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem.*“ (2Kor 6:17) Pretože Kristus je počas laodicejského cirkevného obdobia mimo tábora, všetci vyvolení, ktorí počujú Jeho hlas, vychádzajú von z každého náboženského tábora a postavajú sa na Jeho stranu – stranu Slova – a nesú Jeho potupy. Majú však i zaslúbenie, že budú účastní Jeho slávy.

Zasľúbenie znie: „*Tomu, kto víťazí, dám sedieť so Sebou na Svojom tróne...*“

Bez pochyby existujú v rôznych denomináciách mnohí výnimoční muži, ale kto bol vyvoleným poslom-hviezdou v našej generácii? Kritériá musia byť vždy biblické. Nemôžeme hodnotiť podľa úspechu, dojmu alebo osobnosti, musíme poznať Boží výber.

Bez váhania môžeme pred všemohúcim Bohom povedať, že brat Branham bol Písmom identifikovaný a potvrdený ako anjel-posol pre posledné cirkevné obdobie. Nech všetci, ktorí majú dnes uši, aby počuli, čo Duch hovorí zborom, nie sú viac viazaní tradíciami, ale vyjdú von, oddelia sa od všetkej neviery a vrátia sa k pôvodnému Božiemu Slovu.

Hľa, Ženích prichádza

Sme napomínaní ostať triezvi vo všetkých našich skutkoch a neurčovať žiadne dátumy návratu Pána. Nech nás Kristus nájde bdejúcich, očakávajúcich a pripravených, keď príde.

„*Ale o tom dni a o tej hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli ani Syn, iba sám Môj Otec.*“ (Mt 24:36)

Ježiš Kristus poukázal na veci, ktoré sa mali stať pred Jeho návratom. Sme teraz svedkami ich naplnenia. Hovoril o figovníku (Izrael), opísal znamenia času a hovoril i o Jeho vlastnom znamení – **znamení Syna človeka**. Ježiš hovoril o našom čase, keď povedal: „*Amen vám hovorím, že nepominie toto pokolenie, až sa to všetko stane. Nebo a zem pominú, ale Moje Slová nikdy nepominú.*“ (Mt 24:34-35)

Podobenstvo o desiatich pannách zaznamenané v Matúšovi 25 sa v tomto čase stalo aktuálnou otázkou v srdciach mnohých ľudí. „*Vtedy bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim pannám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli v ústrety ženíchovi. Ale päť z nich bolo rozumných a päť bláznivých. Bláznivé vezmúc svoje lampy nevzali so sebou oleja; ale rozumné vzali oleja vo svojich nádobách so svojimi lampami. A keď neprichádzal ženích, podriemali všetky a pospali. Ale o polnoci povstal krik: Hľa, ženích ide! Vyjdite mu v ústrety! ... tie, ktoré boli hotové, vošli s ním na svadbu, a zavreli sa dvere.*“

Všetky vzali svoje lampy a vyšli na stretnutie s Ženíchom. Múdre si vzali do svojich nádob olej, bláznivé nie. Dorazili sme do hodiny, v ktorej Pán zjaví Svoju slávu v Neveste – múdrych pannách, ktoré prijali pravé semeno – Slovo. Bláznivé poznajú, aké povzbudenie

prichádza skrze zjavenie, a budú si priať prijať rovnakého Svätého Ducha. Ženích sa však vráti a tí, ktorí budú pripravení, s ním odídu.

V minulosti sme počuli rôzne verzie tohoto podobenstva. Ale odkedy sme porozumeli symbolom Biblie, vidíme prorocký význam. Biblické symboly ako „panna“, „lampy“, „olej“ a „nádoby“ atď. predstavujú úplný obraz.

Mária je nazvaná pannou. Ona našla u Boha milosť a prijala z úst anjela Slovo zasľúbenia pre ten deň. Prišiel na ňu Svätý Duch a zatienila ju moc Najvyššieho. Pretože verila, nastal zázrak. Do panenského lona bolo vložené samotné Slovo, aby vypôsobilo naplnenie zasľúbenia – tak sa Slovo stalo telom. Tak je to dnes. Zasľúbené Slovo – semeno pre náš čas prijímajú múdre panny, ktoré mu veria, a prichádza na nich moc Svätého Ducha a stane sa v ich životoch realitou.

Panna je nedotknutá, nezmiešaná a čistá. Slovo samo o sebe oslovuje veriaceho, ktorý nevykonal duchovné smilstvo, ale sa uchoval čistý, svätý a posvätený pred Pánom. Desať panien je obrazom veriacich v tejto generácii. Tak ako Mária, našli múdre panny milosť pred Bohom. Keď počuli Slovo zasľúbenia, boli osvetlené svetlom zapáleným v tomto poslednom cirkevnom období.

Bláznivé panny nejakým spôsobom zmeškali napojenie na nepretržitý prúd oleja Svätého Ducha a záverečnú prípravu. Ich lampy raz horeli, ale keď sa nepohli vpred postupným zjavením, aby mali účasť na naplnení zasľúbeného Slova až do konca, ich lampy neboli dopĺňané olejom a zhasli.

Bláznivé panny sú tí telesne zmýšľajúci medzi tými, ktorí vyšli zo zajatia. Oni majú literu, ale nie Ducha Slova. Boli si istí, že osvetlenie, ktoré raz prijali, bolo všetko, čo potrebovali. Vzali si lampy a mysleli si, že budú pri vytrhnutí, ale v najdôležitejšom okamihu sa im minula zásoba oleja. Pre každého je nevyhnutné byť osobne až do samého konca napojený na neustávajúci prúd Svätého Ducha.

Keď Ženích zhovieval, všetky pospali. Toto je čas prebudenia, pretože zaznieva volanie: „*Hľa, ženích ide!*“ Všetkých desať panien začalo rovnako. Na začiatku prijali svetlo pre toto cirkevné obdobie, pretože ich lampy horeli. Všetky počuli rovnaké volanie, očistili svoje lampy a vyšli na stretnutie s Ženíchom. Korunovácia však nastane na konci a nie na začiatku.

Toto je čas skúšky. Pre deti Izraela nestačilo poznať Bohom poslaného proroka Mojžiša a hovoriť o ňom potom, čo vyšli zo zajatia, museli byť poslušní a konať vo viere v každé zaslúbenie, ktoré Boh dal. Na záver bola ich viera v zaslúbenie skúšaná. Na začiatku sa všetko zdalo nádherné. Jasali a nesmierne sa radovali zo zázrakov, ktoré Pán konal v ich strede. Potom sa ich však zmocnila nespokojnosť a začali reptiť. Posudzovali duchovné veci telesne a neporozumeli Božím cestám, a tak proti Nemu hrešili.

Múdre panny však udržiavajú vo všetkých veciach rovnováhu. Kristus pre nich znamená všetko. Nespoliehajú sa na osobu Bohom poslaného proroka, oni veria v Slovo, ktoré priniesol. Musíme pokračovať vpred a nasledovať vedenie Svätého Ducha. Nestačí hovoriť o mimoriadnom osvietení alebo Božom navštívení v tejto generácii, musíme pokračovať v putovaní s Ježišom Kristom, až kým nedosiahneme náš cieľ.

Múdre hladujú a dychtia po Bohu a budú nasýtené (Mt 5:6). Duchovný pokrm, zjavené Božie Slovo, skrytá manna, bola uskladnená pre vyvolených v tomto čase. Nikdy by nebolo možné pokrm rozdávať, ak by nebol najprv uskladnený. *„Ktože je tedy tým verným sluhom a opatrným, ktorého ustanovil jeho Pán nad Svojou čelaďou, aby im dával pokrm na čas?“* (Mt 24:45)

Múdre panny – vyvolení, premožiteľia – nielenže prijali Svätého Ducha, oni majú svedectvo Ježiša Krista, ktorým je Duch proctva (Zj 19:10). Sú časťou Božieho plánu v konečnom čase.

Nech nie sme nikdy nespokojní a nezarmucujeme Svätého Ducha, žeby sa musel od nás vzdialiť. Múdre panny nemajú čas sťažovať sa a reptiť. Budú sa zaoberať svojou prípravou na stretnutie s Ženíchom. Už skoro bude Matúš 25 históriou. Nikomu nepomôže, že poznal posla a zvesť, ak zlyhá a nebude pokračovať v putovaní vo svetle. Božie dielo bude dovedené k dokonalosti skrze Božiu lásku. Všetky údy sú spojené navzájom a s hlavou. Už čoskoro nastane polozenie vrcholu, hlavného kameňa. Kristus je oboje – uholný – základný i záverečný kameň, Alfa i Omega.

Veriaci vo zvesť konečného času nesmú urobiť rovnakú chybu a hovoriť o veciach, ktoré Boh učinil v nedávnej minulosti, a s veľkou nádejou očakávať, čo bude konať v budúcnosti, a zároveň zmeškať napojenie na to, čo On koná práve teraz.

Na začiatku Nového zákona mohli veriaci vo dne v noci hovoriť o službe Bohom poslaného proroka, ale ak by nepokračovali ďalej s Pánom Ježišom Kristom, tak by boli zmeškali to, čo nasledovalo, dokonca aj vyliatie Svätého Ducha v deň Letníc. Mohli by hovoriť o veciach, ktoré sa stali počas mocnej služby Pána Ježiša Krista samotného, ale ak by zmeškali napojenie na ďalšie Božie pôsobenie, neboli by mali účasť na Jeho pláne v tom čase. Správny postoj znamená mať účasť na tom, čo Boh koná práve teraz – to nás spája s tým, čo bude konať ako ďalšie.

Z Božej milosti sme poznali Krista v Jeho prorockom úrade ako **Syna človeka**. Jeho Slovo je pre nás „Tak hovorí Pán“. Nech nájdeme v tejto dôležitej hodine v Jeho očiach milosť a máme účasť na veciach, ktoré Pán bude konať, až kým sa s Ním nestretieme. „*A jestli Duch Toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak tedy Ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá skrze Svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.*“ (Rm 8:11) „*Lebo túžobné vyzeranie stvorenstva očakáva zjavenie synov Božích.*“ (Rm 8:19)

Správny postoj

V čase mimoriadneho nadprirodzeného Pánovho navštívenia museli ľudia, ktorí vyšli z otroctva, veľmi dbať na to, aby sme zostali triezvi a v správnom Duchu a postoji voči Božím veciam. Je jednoduché prijať náhradu a zarmútiť Svätého Ducha, ktorý nás opustí. Ak ľudia zanedbajú zostávanie v súlade so Slovom, môžu ľahko skĺznuť do modlárstva, a to bez toho, aby si to všimli.

Deti izraelské sa odvrátili a priniesli potupu na Boha a Jeho Slovo, keď si učinili zlaté teľa. Je nepochopiteľné, ako len mohol Áron, ten prorokovi najbližší, zhromaždiť ľud a priviesť do Izraela modlárstvo. Ich oči boli zaslepené telesným porovnávaním a spochybnili službu Bohom poslaného proroka.

Akú dôležitú lekcii sa z toho musíme naučiť! Boh neprijíma osoby. Skutočnosť, že sme boli s prorokom, nám len pridáva zodpovednosť. Po takejto službe vždy prichádza čas pokušenia. Sme povinní všetko overiť Božím Slovom. Izraeliti si neuvedomovali, že svojimi skutkami v skutočnosti znevažujú prorockú službu, neuvedomovali si, že prinášali potupu na to, čo Boh učinil. Slovo stále platí: „*Ja Hospodin, to je Moje meno, a nedám inému Svojej slávy ani rytinám Svojej chvály.*“ (Iz 42:8)

Mohlo by sa stať, že sa história opakuje uprostred vyvolaných veriacich? Pravá Nevesta ostáva vždy so Slovom, ona mu verí a je mu poslušná. Nie je zvedená žiadnym fanatizmom. Ona verí, že Boh všetky veci uskutoční podľa Svojho plánu a úmyslu.

Kedykoľvek sa deje niečo v Božom poverení, je to požehnanie, ale tá istá vec sa môže zmeniť na zlorečenie, ak sa vkradne duch modlárstva a je mu pripísaný telesný význam. Preto je nevyhnutné, aby sa všetci veriaci dostali do súladu s Božím Slovom.

Samotná zvesť konečného času je celá Božia rada oznámená skrze božské zjavenie a musí byť správne zaradená do odhaľujúceho sa úžasného božského plánu spásy. Nestaviame na výrokoch vytrhnutých zo súvislosti, ale budujeme na pevnom základe Svätého Písma, ktoré je našou absolútnou autoritou. Všetky kázania brata Branhama musia byť identifikované Bibliou a správne v nej zaradené. Každý, kto nie je ochotný povýšiť Božie Slovo na konečnú autoritu, nie je vedený Jeho Duchom a skôr či neskôr odbočí od pravdy.

Boh nezaložil nové náboženstvo, ani nikdy nedal novú Bibliu. Brat Branham stál uprostred všetkých denominácií a náboženských hnutí, kázal Božie Slovo, aby bol Pánovi vyvolaný ľud. Všetko, čo kázal, musíme vidieť v správnom spojení s Božím Slovom, ku ktorému nesmie byť nič pridané, ani z neho nič odňaté. Na zemi nebol čas, v ktorom by bol plán spásy oznámený tak podrobne ako teraz, ale hneď potom prichádza nepriateľ, aby sial semeno rozporu (Mt 13). Nesmieme sa tým nechať odlákať ani zmiast, pretože tak to bolo od záhrady Eden a počas celého Starého a Nového zákona. Vždy, keď prišli na scénu praví Boží muži, nasledovali napodobňovatelia. Dokonca aj v dňoch Pavla kázali niektorí muži prevrátené učenia.

Podľa Kristovho Slova máme tieto veci nechať rásť až do času žatvy, keď bude pšeničné zrno oddelené od kúkoľa. Dovtedy padá dážď na obe semená – spravodlivých aj nespravodlivých a slnko svieti na dobrých aj zlých.

Údy tela Kristovho sa vyhýbajú každému vlastnému výkladu Slova, výkladu videní či predpovedí. Kážeme Slovo a zvyšok nechávame v rukách všemohúceho Boha. Ak dá Pán videnie alebo zasľúbenie, On sám sa oň postará. On nepotrebuje absolútne nikoho, kto by chodil kade-tade a rozprával o tom, pretože On sám ho uskutoční. Všetko, čo Boh hovorí a ukazuje vo videní, je výhradne Jeho zodpovednosťou. On vo vlastnom čase odhalí jeho význam.

Niektorí si myslia, že niektoré veci, ktoré brat Branham videl vo videní, sa ešte majú naplniť. Musíme vziať do úvahy, že niekedy prirodzené veci reprezentujú duchovný význam. Aj keď proroci hovorili v prvej osobe o veciach, ktoré sa mali stať, nežili vždy v čase, keď sa naplnili. Ich videnia však boli „Tak hovorí Pán!“

Keď bol Peter na postreší, videl zvláštne videnie. Videl rôzne štvornohé zvery a divú zver atď. – veľmi zvláštna vec. Bolo mu povedané: „*Bi a jedz!*“ Príslovie „Boh mieni, čo hovorí, a hovorí, čo mieni“ sa týka len duchovnej oblasti. Pán často vo videní ukazuje prirodzené veci, aby tak opísal duchovný zmysel. Peter najprv významu svojho videnia nerozumel, ale Boh mu dal odpoveď. On koná na oboch koncoch (Sk 10).

Len si predstavte, akú škodu by spôsobil telesný výklad tohoto videnia! Čo ak by on alebo iní o tom začali hovoriť alebo kázať? Bolo to dané Petrovi ako osobné vodidlo.

Keď ku mne Pán hovoril 2. apríla 1962 pri úsvite o uskladnení pokrmu a o nadchádzajúcom hlade, vymenoval rôzne druhy potravín a zeleniny, ako sú zemiaky, múka, olej, mrkva atď. Mysleli sme si, že príde prirodzený hlad, nevediac, že Božie Slovo hovorí o takom hlade v Amosovi 8:11. Vzali sme Slová Pána doslovne a uskladnili potraviny.

Nerozumel som duchovnému významu týchto slov, až kým som sa nestretol s bratom Branhamom 3. 12. 1962, keď mi skrze božské zjavenie povedal, že sa nejedná o prirodzený, ale o duchovný hlad počuť Božie Slovo. Povedal mi, že pokrm, ktorý mám uskladniť, je zjavené Božie Slovo pre tento čas, ktoré sa nachádza v kázaniach na páskach. Boh sám dokoná Svoje dielo podľa Svojho božského plánu. Ak by sme len mohli jednoducho odpočinúť v Ňom, neustále „...*hladiac ta na Veľvodcu viery a dokonávateľa Ježiša...*“ (Žd 12:2)

Zvestujme celú Božiu radu, plné evanjelium Pána Ježiša Krista a slúžme mu z celého srdca. Až kým Ježiš nepríde, budeme kázať spásu strateným, uzdravenie chorým a oslobodenie tým, ktorí sú viazaní a trápení nepriateľom. Budeme krstiť tých, ktorí prijali Krista a činili pokánie zo svojich hriechov, a modliť sa za nich, aby prijali Svätého Ducha. Budeme mať Večeru Pánovu a dodržiavať umývanie nôh – vykonávať všetky Jeho prikázania.

Ak prídete do kontaktu s jednotlivcami alebo skupinami, ktoré stratili svoju rovnováhu, neodkladajte drahé Slovo. My nezavrhneme Petra len preto, že bola jeho socha postavená vo Vatikáne a milióny

z nej činia modlu verejným bozkávaním jej nohy. Keď som to videl, len som krútil hlavou, ale chválil som Pána za veľkého apoštola, ktorého Boh použil takým nádherným spôsobom.

Žiaľ, ak sa jedná o brata Branhama, niektorí ľudia prekročili hranice. Na to však nechceme hľadieť. Kdekoľvek je pri diele Boh, nepriateľ je prehnane aktívny a pokúša sa zvieť nás a odvrátiť našu pozornosť od toho, čo sa Boh chystá uskutočniť.

Pán Ježiš Kristus musí byť stredobodom našich rozhovorov, nášho spevu, kázania i modlitieb. On musí mať vo všetkých veciach prednosť. On je ten, ktorý putuje uprostred siedmich zlatých svietnikov. Aj keď Jeho služobníci a proroci musia byť rešpektovaní vo svojich službách a pozíciách, do ktorých ich On ustanovil, Pán Ježiš Kristus sám si zaslúži obdiv a uctievanie, našu chválu a oslavovanie.

„A Tomu, ktorý vás môže zachovať tak, čo neklesnete, a postaviť bezvadných pred tvárou Svojej slávy v plesaní, jedinému múdremu Bohu, nášmu Spasiteľovi, nech je skrze Ježiša Krista, nášho Pána, sláva a veličenstvo, sila a vrchnostenská moc, ako pred všetkými veky, tak pred všetkými veky, tak i teraz i na všetky veky. Amen.“ (Jd 1:25)

V Jeho poverení

Bro. Frank

Ďalšia dostupná literatúra

Ewald Frank

Tradičné kresťanstvo

Boh a Jeho plán s ľudstvom

Zjavenie - kniha so 7 pečaťami?

Biblia - najčítanejšia kniha na zemi

Návrat Krista

Krst, Večera Pánova a umývanie nôh

Desatoro

a iné...

William Branham

Dokonalá viera

Pomazaní konečného času

Obžaloba

Cirkev a jej stav

Boh skrytý a zjavený v jednoduchosti

Skutky dokazujú vieru

a iné...

K dispozícii sú aj disky DVD a MP3 s kázaniami misionára Ewalda Franka a Williama Branhama

Vydavateľ: misionár Ewald Frank,
Postfach 100707, 47707 Krefeld, Nemecko
www.freie-volksmission.de

Slobodná ľudová misia SK

I. Krasku 18, Trnava, 91705, e-mail: info@misia.sk

☎ 033 5342 991, 0905 414 701

www.misia.sk

Svobodná ľudová misie CZ, informační kancelář
Doubecká 556, Jahodnice, Praha 9 - Kyje, CZ-198 00
e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz, ☎ 281 931 729
www.svobodnalidovamisie.cz

Fotografia s ohnivým stĺpom na hlavou Williama Branhama bola nasnímaná v meste Houston v Texase v USA 24. 1. 1950. Z dôvodu nadprirodzeného svetla nad hlavou brata Branhama bol negatív z fotoštúdia Douglas Studio v Houstone poslaný Dr. George G. Lacymu, ktorý bol zodpovedný za overovanie sporných dokumentov v FBI. Ten vykonal mikroskopickú skúšku a skúmanie celého povrchu oboch strán filmu. George G. Lacy vyhlásil negatív za absolútne pravý: **„Som definitívne presvedčený, že na overenie zaslaný negatív nebol retušovaný, nebol upravovaný ani dvakrát exponovaný. Svetelný pruh, ktorý sa nachádza nad hlavou, bol spôsobený svetlom, ktoré zasiahlo negatív.“**

EF
Kristus a Jeho Cirkev
v prorocetve